

Küldött

A Veszprémi Főegyházmege lapja

VI. évfolyam 4. szám, 2017. tél

A SZÜLETÉS HELYE BETLEHEMBEN

ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYI ÜNNEPEKET!

AD LIMINA LÁTOGATÁS 2017

Folyó év november 20-25 közt voltam a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaival és titkárával együtt Rómában az ún. „ad limina” látogatáson. A kifejezés a „limen” (küszöb, otthon) szóból származik, amelynek többes számú alakja a limina. Természetesen a Szentatya és a Szentatya által irányított intézmények küszöbeit lépjük át ilyenkor. Jelen esetben látogatásunkat magánál a Szentatyánál kezdtük, majd további 15 hivatalban jártunk: az államtitkárságon, 8 kongregációnál, (ezeket világi nyelven minisztériumoknak is nevezhetnénk), 2 dikasztériumnál (ezek valamelyik kongregációhoz tartozó jelentős osztályok), 2 pápai tanácsnál, illetve egy-egy titkárságánál és bizottságánál.

A Szentatyához, az Államtitkársághoz, a püspöki a papi és a hittani kongregációhoz mindenki hivatalos, a többi intézménynél bizottságok képviselték konferenciánkat. (Jelen esetben mindegyik bizottságban legalább 5 püspök volt.)

A legizgalmasabb esemény természetesen a Szentatyával való találkozás. Ez november 20-án hétfőn történt. Ferenc pápa $\frac{3}{4}$ 10-kor megáldotta a nemrég elhunyt Ozsvári Csaba ötvösművész által készített feszületet. Ezen a Rómában tanuló magyar papok és kispapok is részt vehettek. 10 órakor már a pápa magánkönyvtárában voltunk, és 12-ig, a déli harangszóig folyt a beszélgetés. A Szentatya rendkívül barátságosan fogadott bennünket, egyszerre volt atyánk és (idősebb) testvérünk. Nekem például, mivel elmondtam neki, hogy együtt vettük át érseki palliumainkat és egy napon (december 17-én) ünnepeljük születésünket is, búcsúzás-

kor azt mondta: „mi testvérek vagyunk” Mindjárt az eljén kijelentette: nyugodtan elmondhatjátok, ami a szíveteket nyomja, még ha esetleg a pápa ellen van kifogásotok, azt se hallgassátok el.

Mivel a 2 óra is viszonylag kevés, természetesen mindannyian igyekeztünk pár percbe sűríteni mondanivalónkat. Én megemlítettem, hogy Mindszenty József „fehér vértanú” utóda is vagyok, örülök Brenner János atya boldoggá avatásának, és remélem, hogy Bódi Mária Magdol-

A szentatya megáldotta a 2020-ban Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) missziós keresztjét.

na személyében – a sok kedves szentéletű apáca után – egy szentéletű munkáslányt is a boldogok sorában tisztelhetünk. – Nem hallgattam el azt sem, hogy nevem a migrációval kapcsolatban vált elsősorban ismertté, még hozzá egy, a Szaléziánumban „fülbe súgva mondott” kis beszédem után, amely engedélyem nélkül eljutott az Il Giornale-ba és más országok sajtójába is. Ám az igaz, hogy én egy olyan egyházmegye érseke vagyok, amely 150 évig muszlim megszállás alatt volt, és én tényleg aggódom Európa iszlamizálódása ill. dekrisztianizálódása miatt.

Mindannyiunknak úgy tűnt, hogy a Szentatyát nem érték váratlanul ezek a szavak. Nagyon higgadtan és tárgyilagosan mondta el, hogy neki is megvannak az információi az iszlám világról, a jók is és a kellemetlenek is. Van-

nak országok, ahol békében élnek együtt keresztények és muszlimok, vannak, ahol ez nem így van. Sok helyen megölik azokat a „vegyes házasságban élő” szülőket, akik nem nevelik valamennyi gyermeküket muszlimnak... A toleránsnak tartott Iránban is halálos ítélet és kivégzés jár

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Kiadja a Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ, 8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528. Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu.
A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ósze Judit.
Munkatársak: Németh Erika, Földi Gábor, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Szaléziánum.
Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk.
Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

azoknak, akik az iszlámról más vallásra térnek át.

Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek úr kérdésére: Hogyan látja a Szentatya Európa jövőjét. Őszintén elmondta aggodalmait – főleg Nyugat-Európával kapcsolatban. „Ex Oriente Lux, ex Occidente luxus” (Keletről jön a fény, nyugatról a fényűzés) – így fogalmazta meg kritikáját a meglegházasságokat és a genderideológiát reklámozó világ ellen. (Említette, hogy számos ország projektjét csak akkor támogatják, ha bevezetik ők is a homoszexuális házasságát és létesítenek gender-ideológiát népszerűsítő intézményeket.)

Bátorított bennünket, hogy ragaszkodjunk nemzeti és keresztény hagyományainkhoz, Európa egységét ne tévesszük össze az egyformasággal, ragaszkodjunk gyökereinkhez, bíztassuk a fiatalokat, hogy hallgassák meg nagyszüleik tanácsát is, ne csak a szüleikét, akik már talán eltávolodtak keresztény gyökereiktől.

Hangsúlyozta, hogy a házasságra gondosan készítsük fel a jegyeseket. A pappá szentelésre 6 évig készülünk, a házasság szentsége is több készülletet érdemelne, mint egy-két előadás. – Bíró püspök úr itt beszámolt arról, hogy a családpsztorációs bizottságok hatékonyan működnek, és – bár az abortuszok száma nem csökkent – az egyházi házasságkötések és a keresztelesek száma pár éve már enyhén emelkedik.

Buzdított a Szentatya az ún. „rétegpasztoráció” folytatására is, utalva Székely János szombathelyi püspök, illetve Kocsis Fülöp hajdúdorogi görög-katolikus metropolita cigánypasztorációval kapcsolatos beszámolóira. Többen

megköszönték a „szegények világnapjának” meghirdetését. Erről elmondta, hogy eredetileg nem is az ő ötlete volt, de a mástól kapott biztatás egy ihletett pillanatban eszébe jutott, és akkor bejelentette, hogy bevezeti ezt a világnapot...

Kérte, hogy a keresztség szentségének kiszolgáltatásával kapcsolatban ne legyünk túl szigorúak. Ne tagadjuk meg ezt a szentséget, ha legalább az egyik szülő kéri, legkevésbé büntessük a leányanyákat azért, mert – nehézségekkel dacolva is- megszülték magzatukat...

Hangsúlyozottan hívta fel figyelmünket arra, hogy csak akkor lehetünk hiteles lelkipásztorok, ha a hívő aggyal a szerető szív és a tevékeny kéz is együttműködik: vallásos gondolataink, érzelmeink és cselekedeteink legyenek mindig összhangban.

Megemlítem még, hogy a Püspöki, a Papi és a Hittani Kongregációknál tett, mindenkire kötelező látogatás mellett és a Szentek Ügyeinek Kongregációjánál, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsánál és a Pápai Kommunikációs bizottságnál képviseltem (többedmagammal) Konferenciánkat.

Ezekről majd egy következő alkalommal számolok be.

Jelen soraimat azzal zárom, hogy római utunk számomra fárasztó volt, de nagyon jó és nagyon hasznos. Külön öröm volt számomra, hogy az utolsó napon (november 25-én) én vezethettem a hálaadó szentmisét és én fogalmazhattam meg mindannyiunk nevében a Jó Istennek mondott hálánkat.

+ Márfi Gyula
veszprémi érsek

DIAKÓNUSSZENTELÉS VESZPRÉMBEN

Szent Simon és Tádé apostolok ünnepén Dr. Márfi Gyula érsek 2017. október 28-án, a Szent Mihály Bazilikában ünnepi szentmise keretében szentelte diakónussá Merva Pétert, Simon Lászlót, valamint Szabó Zoltánt, a Boldog Gizella Szeminárium papnövendékeit.

A szentelés szertartása kezdetén dr. Varga István, a szeminárium rektora kérte érsek atyát, hogy szentelje diakónussá a három akolitust.

Márfi Gyula érsek homíliájában a szentelendőkhöz fordulva kiemelte, hogy a szentelés során a Szentlélek által egy eltörölhetetlen jelet kaptak, amely kegyelmi ajándékokkal jár együtt. Felhívta figyelmüket, hogy szolgálatuk és feladataik teljesítése közben legyenek alázasatok és gyakorolják a szeretet szolgálatát is. Szentelésük napjától hirdethetik az ígét, áldoztathatnak, kereszteselhetnek, eskethetnek, temethetnek.

Ha életük folyamán imádják Istent, szolgálják testvéreiket, akkor az előforduló sikertelenségek ellenére is boldogok tudnak lenni.

A főpásztor beszélt arról is, hogy három nagyon fontos küldetés van hivatásuknak, mindig tegyenek tanúságot a bűneinkért szenvedett és megigazolásunkért feltámadott Jézusba vetett hitükről. A tanításaikban beszélni kell a mennyországról is, hiszen mindannyiunk célja, hogy eljussunk oda, ahol a már üdvözült hozzátartozóinkkal dicsőítjük

a Szentháromság egy Istent. A harmadik fontos dolog, hogy prófétának is kell lenni, ki kell mondani a fontos, akár kemény dolgokat is, de csakis a szeretet, valamint a Lélek erejével, és buzdítani kell az embereket minden nap. Mindez néha nehéz feladat, amihez kell a Szentlélek kegyelme.

A szertartás következő részében a három szentelendő ígéretet tett feladata hűségére vállaltáról. Majd a Mindenszentek litániája alatt leborultak a földre és a jelenlévő papokkal, a szentelésre nagy számban érkezett hívekkel és rokonokkal együtt imádkoztak. A szentelési szertartás keretében az érsek a kezét a szentelendő fejére téve mondta el a szentelés legfőbb imádságát: "Küldd el reájuk a Szentlelket, kérünk, Istenünk, hogy hétszeres kegyelmi ajándékok által a szolgálat hűségére végzésére erőt nyerjenek." Végezetül a felszentelt új diakónusokat beöltöztették liturgikus ruháikba: a stólát a bal válláról a jobb oldalánál megkötötték és ráadták a dalmatikát. Ezek után Márfi Gyula érsek egyenként átadta szolgálatuk eszközét az evangéliumos könyvet. Először az érsek, majd a diakónusok is békecsókot váltottak a felszentelt diakónusokkal.

A szertartás folytatásában már az újonnan felszentelt diakónusok voltak a főpásztor segítségére a szentmise bemutatásában.

DIAKÓNUSSZENTELÉS TIHANYBAN SZENT ÁNYOS ÜNNEPÉN

Hálaadó szentmisével emlékeztek a Tihanyi Bencés Apátság védőszentjére, Szent Ányosra november 17-én. A szentmisében Székely János szombathelyi megyéspüspök diakónussá szentelte Czakó András testvért.

A szentmisén nagy számban vettek részt a hévízi hívek is Kiss László plébános vezetésével, hiszen Czakó András Hévízen nőtt fel,

és hálás azért, hogy plébános indította el a pannonhalmi bencés iskolába, ahol szerzetesi hivatását is megtalálta.

A befejező áldás előtt Korzenszky Richárd a Vajda Sámuel egykori tihanyi apátról elnevezett emlékéremmel tüntette ki Présingné Baracskaik Erikát, az apátság titkárságvezetőjét, aki hálásan köszönte meg az elismerést.

SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOK A VESZPRÉMI FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

Márfi Gyula érsek az alábbi személyi változásokról döntött a Veszprémi Főegyházmegyében:

Gyulai Péter Istvánt október 30-i hatállyal felmenti a veszprémi Magyarok Nagyasszonya Plébánián betöltött kápláni valamint kórházlelkészi szolgálata alól, egyúttal kinevezi a keszthelyi Kis Szent Teréz Plébániára káplánnak.

Horváth Tamás atyát október 31-i hatállyal köszönete kinyilvánítása mellett, a többi megbízatását változatlanul hagyva, felmenti a Lovászpatonai Plébánián betöltött plébánosi megbízatása alól.

Kerekes Zoltán atyát október 31-i hatállyal, a többi megbízatását változatlanul hagyva, kinevezi a Lovászpatonai Plébánia plébánosává.

Nagy József atyának az Egyházi Törvénykönyv 509. kánonjának rendelkezése szerint, joghatóságánál fogva a kanonok 6. stallumát adományozza és kanonokká nyilvánítja.

„AZ EGYSZÜLÖTT ISTEN.

Aki az Atya keblén nyugszik, Ő nyilatkozta ki.” Jn 1, 18.

Az egyházi évet Adventtel kezdjük. Az Isten utáni vágy felerősödik bennünk. Ez a vágy cselekvésre ösztönöz, elfordít önmagunktól, kiszakít sokszor beteges bezártságunkból. Mozgalmasággal váltja fel mozdulatlan, sokszor tétlen napjainkat. Nem a bűnbánattal, nem is azzal, hogy felismered-e Istent az életedben. Nem, mert ez még kevés. Vágyakozz utána! „Rorate coeli desuper,.... Harmatozzatok egek, onnan felülről....” Az Isten utáni vágyat szeretnénk felszítani magunkban, de nem az érzelmek intenzitásának felfokozásáról van csupán szó, hanem az értelmünk használatáról, gondolkodásunkról.

Láthatjuk a világban, hogy a karácsonyvárás a megtestesült Isten nélkül mivé válik! Hogyan prostituálódik szeretetünk, és hogy válik giccses fényfüzérékké, plüss rénszarvasokká, rózsaszín tollas fényőfává és borvirágos orrú télapóvá, évés - ivássá, akciósan leárazottá, megvehetővé! Mire eljön az ünnep, Jézus születésének ünnepe, el is felejtkezdel róla, akit ünnepepsz, mert nem Rá vágysz, hanem egy hangulatra, egy „elfogyasztott” élményre, egy kibontott ajándékra. Hányszor tapasztaltam már az éjféle Szentmisére érkező álmos tekintetű emberek arcában ezt az „elfogyasztott ünnepet”.

Botránkozol? Nézz magadba! Hogyan telt az Advent? Hangulatot, érzelmeket fokoztál? Vásároltál, takarítottál, díszítettél, csomagoltál, rejtegetted? Vagy a gondolataidat, értelmeket fordítottad Jézus felé?

Miként az ószövetségi Messiásvárásban láthatjuk, a keresztyénye sem lépett tovább ennél. Csodatévő hatalommal érkező Istenben hisz, de Isten nem tesz csodát, nem hatalommal érkezik, hanem szegényként, hajléktalanként, kiszolgáltatott újszülöttként, és emiatt botránkozik. Jézus már a csodákat követelő kísértőnek is ellenállt: nem változtatta a köveket kenyerekké és nem vetette le magát a magasból. A jelet kérő farizeusoknak Jónás jelét ígéri, amely nem más, mint a három napos sírban fekvése. Az Istentől való elhagyatás jeltelenségében hal meg. Ez

a csodátlanság már a betlehemi barlang szegénységében elkezdődött. Mint Szent Pál fogja Krisztusra utalva mondani: „Ő a gazdag, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok.” Nekünk is ezt üzeni: Fennakadás és botránkozás nélkül higgyetek Isten nagyságában és jóságában, mert csodátlannul is választottaival van az Isten, aki erőt és vigasztalást ad az elhagyatottságban.

Elhiszed, hogy aki ott abban a nyirkos, rideg, birkatrágyás barlang-istállóban Mária méhéből megszületett és sír, Ő a mindenséget létbeszólító és létben tartó Isten? Ha nem hiszed el, akkor értelmed még távol jár tőle! Elhiszed, hogy Mária tejével táplálja és karjaiban ringatja a teremtő Istent? Ez nem csillagporos, mennyei fényekkel és angyalokkal teli betlehemi barlang,

hanem a testté lett Ige, az örök Isten ez a ma született gyermek. Tehetetlen, halandó, tudatlan, kiszolgáltatott. A Teremtő teremtémmé lett!

Értelmünkkel ismerjük fel, hogy velünk van! Ő az Isten Fia a megtestesült Ige! Ez a felismerés pedig elindítja bennünk az akaratot, hogy megváltoztassuk életünket. Jézus majd emberi nyelvre fordítja le az Is-

tent, feltárva az emberek iránti végtelen szeretetét. Megtestesíti az Örök Szeretetet és saját személyében élőnek és tapinthatónak mutatja be. Itt van köztünk! Olaszország egyik kis templomában láttam papnövendék koromban, hogy a Szentségház köré volt építve a betlehemi jászol. Igen, mert köztünk van az Oltáriszentésgben!

A Karácsony nem egyszer megtörtént esemény, hanem időtlenül jelenlévő valóság. Benned születik meg! Így állandó Úrjövetségben vagyunk. Ő valóságosan velünk van az Oltáriszentésgben minden nap a világ végezetéig. Így nézzünk Jézusra az ünnepi Szentmisében és találkozzunk vele a szentáldozásban!

Érted is megszületik, egészen közel jön hozzád, megérintheted az emberré lett Istent!

Földi István atya

EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS
Budapest, 2020. szeptember 13-20.
Minden forrásom belőled fakad. (Zsolt 87,7)

Feliratkozás hírlevélre: iec2020.hu/hirlevel

NEKed! - Veled!

Első felkészülési év:
2017. pünkösd - 2018. pünkösd
Az Eucharisztia keresztény
életünk forrása.
Aki bennem marad és én
őbenne, az bő termést hoz. (Jn 15,5)

Kapcsolódj be! → iec2020.hu

IMA A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSÉRT

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkeidet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!
Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét
elvigyük minden emberhez!
Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,
Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!
Ámen.

ÖRÖKIMÁDÁS KÁPOLNA NYÍLT VESZPRÉMBEN

Dr. Márfi Gyula érsek úr ünnepi szentmise keretében áldotta meg Veszprém első Örökimádás kápolnáját a Magyarok Nagyszombatja plébániatemplomban október 26-án este. Schall Tamás plébános kezdeményezésre készült el a kápolna, amelyet közada-

kozásból valósított meg. A plébános elmondta, hogy régi nagy terve valósult most meg, hiszen az idők jeleit figyelve elérkezettnek látta az időt, hogy templomukhoz kapcsolódóan elindítsák az Oltáriszentség állandó imádságát.

AHOL MINDEN ADATIK – AZ UTOLSÓ VACSORA ELŐKÉSZÍTÉSE

Jézus tudatosan készült az utolsó vacsorára. Mint földi életében minden lakomán, most is az Atya gondoskodását, emberhez lehajló jóságát fogja ünnepelni – ám tudja, hogy ezt földi életében most teszi utoljára. Éppen ezért megfelelően akarja előkészíteni ezt a vacsorát, amibe tanítványait is bevonja.

Földi életének utolsó hetében Jézus csak napközben tartózkodott Jeruzsálemben, az éjszakákat Betániában, a várostól néhány kilométerre töltötte. Jeruzsálem ugyanis ez idő tájt zsúfolásig megtelt zarándokkal; lényegesen több zarándok érkezett, mint amennyien a városban laktak. Csak a módosabbak engedhették meg maguknak, hogy a városban töltsék az éjszakát, a legtöbben a környező falvakban, tanyákon kerestek és kaptak menedéket. Ráadásul Jézus fejére már kitűzték a vérdíjat, így – bár nem akart elmenekülni – biztonságosabb volt az éjszakát a városon kívül tölteni.

A húsvéti vacsorának szigorú szabályai voltak. Megfelelő szertartások szerint a város falain belül kellett elfogyasztani a készület napján levágott húsvéti bárányt. Jeruzsálemben szokás volt ingyen helyet biztosítani a zarándokoknak erre az estére – ám így is megfelelő szervezést igényelt, hogy mindenki, így Jézus és tanítványai is megtalálják az alkalmas helyet.

Jézus Betániából küldi el két tanítványát a vacsora előkészítésére. Természetesen a vacsora szabályait a tanítványok is tudták, azt nem kellett külön elmondani nekik. Ám a pontos helyszínt a tanítványok nem tudták, ezért kérdezik erről a Mestert (vö. Mk 14,12). Jézus ahelyett, hogy utcát, házszámot vagy hasonlót mondana, egy jelet ad meg: egy vizeskorsót vivő férfit kell követni, s ahová ő belép, ott mutatja meg a házigazda a vacsora helyét egy emeleti teremben (Mk 14,13-15). Az az út, amelyen a tanítványok Betánia felől beértek a városba, keresztezi a Kidron patak völgyét, ahonnan sokan vittek vizet a városba. Tudomásunk szerint azonban a vízfordás elsősorban a nők feladata volt, s ha alkalmasint mégis férfiak mentek vízért, akkor azt általában nem korsóban, hanem tömlőben szállították. Emiatt egyes kutatók rendkívüli jelenségnek tekintik a vizeskorsót vivő

férfit, akiben egyesek egy szerzetesekhez hasonló közösség tagját vélik felfedezni, mások pedig arra gondolnak, hogy Jézus előre mindent megbeszél valakivel, s a vizeskorsót vivő ember jelzi a tanítványoknak a vacsora mások előtt titkos helyszínét. Bár e magyarázatok nagyon izgalmasak, s az emberi fantázia tovább színezhetheti az így megalkotott képet, az ünnep előtti készületi kavalkádban egy vizeskorsót vivő férfi egyáltalán nem számíthatott rendkívüli jelenségnek.

Így a Jézus által előre megmondott jel érdekessége éppen az, hogy semmi rendkívüli nincs benne. Ő most sem a rendkívülit, hanem a hétköznapit, az egyszerűt választja. Ezzel nyitja meg előttünk is a hétköznapok és ünnepek új világát: a tanítványoknak e hétköznapi jel mutatja meg az utolsó vacsora ünnepi helyszínét, ahol már mindent előkészítve találnak. Természetesen a tanítványoknak is megvan a maguk feladata, ám ami lényeges, az nem a tanítványokon múlik, arról már valaki gondoskodott.

Jézus egész életében ebből a gondoskodásból élt. Ki volt a vizeskorsót vivő férfi, s annak a háznak a gazdája? Ki látta vendégül oly sokszor a Mestert korábbi éveiben? Mindig mások, emberek, akik tudva-tudatlanul vendégszeretettel fogadták házukba az Isten Fiát. Ám Jézus tudja, hogy ezen emberek mindig

az Atya jóságát testesítik meg – akár tudnak róla akár nem.

Így amikor a tanítványok előkészítik a nagy ünnepi vacsorát – amiről ők még nem tudják, hogy ez lesz az utolsó –, e nagy forgatagban is megtapasztalják az Atya gondoskodását. A tanítványok ünnepét így készíti elő Jézus és az Atya gondoskodása. Jézus a hely meghatározása után azt mondja tanítványainak: „Ott készítétek el nekünk” (Mk 14,15). Nekünk, mai olvasóknak is szól ez a meghívás – ha nem is ugyanarra a húsvéti vacsorára, de a Jézussal való ünneplésre a szentmisén. S két mise között, a hétköznapokban vagy az ünneplésben, meghittségben vagy vagy különböző kihívásokkal szembesülve, a hétköznapi forgatagban mi is megtapasztalhatjuk az Atya gondoskodását.

Csernai Balázs atya

A KIRÁLY! A KIRÁLYOD? – Országos szentségimádás

Krisztus király ünnepének előestéjére a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szervezői egy óras szentségimádást hirdettek meg az egész országban. A szervező NEK titkárság célja volt, hogy bár különböző helyszíneken, de egy időben, együtt imádkozzunk azért, hogy az önmagát érted is feláldozó és az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük. A Veszprémi Főegyházmegyében is számos templomban csatlakoztak a felhíváshoz. A Szent Mihály Bazilikában Nagy Károly plébános vezetésével mintegy százan együtt imádkoztak az Oltáriszentség előtt november 25-én.

TARTÓS ÉLELMISZERGYŰJTÉS PÁPÁN A KARITÁSSZAL

Szijártó László esperes-plébános úr vezette, Pápa 3. Római Katolikus Plébánia, Árpád-házi Szent Erzsébet Karitászcsoportja, az Élelmiszer Bank jóvoltából, tartós élelmiszer adománygyűjtést rendezett november utolsó hétvégéjén, a pápai TESCO üzletében. – Hálás köszönetünket fejezzük ki Vörös Gábor igazgató Úrnak, a TESCO igazgatójának, a csóti, Szent Mihály Karitászból Birkásné Erdős Krisztínának, a Tarczy Lajos Általános Iskola diákjainak: - Erdős Natália 8.e, Nagy Jázmin 8.e, Pongrácz Luca Anna 8.e osztályos tanulóknak és minden lelkesen segítő önkéntesnek az önzetlen, segítőkész munkáért! – Nagyon büszkék vagyunk, hogy 1,5 tonna (1589,5 kg) élelmiszert sikerült összegyűjteni. – Hálás köszönetünket fejezzük ki minden nagylelkű felajánlóknak, adományozóknak! – Isten fizesse meg!

„Az adományokból gazdag, kb: 10-13,-kg-os csomagok kerülnek kicsomagolásra és a Szent Benedek Plébánia illetve a csóti egyház község területén élő, nehéz sorsú, rászorulóknak, idősek, nagycsaládok körében kerülnek szétosztásra!”

EGY KIS DOBOZ SZERETET – MEGDUPLÁZÓDOTT, 7500 AZ ÉRDEKLŐDŐK SZÁMA!

A Veszprém - Főegyházmegyei Karitászcsoportjának karácsonyi, jótékonyági akciója „Egy kis doboz szeretet!” címmel óriási sikerrel zárult a tavalyi évben. Idén megduplázódott 7500 az érdeklődők száma, sokkal több iskola és óvoda csatlakozott a programhoz, sok családtól kapunk telefont, hogy szeretnének ők is ajándécsomagot leadni. November 27. nappal elkezdjük begyűjteni a dobozokat és Karácsonyig a karitászcsoport munkatársai a kis szorgos segítők lesznek a Jézuskának, hogy a neki írt levélből valóra váljon egy szelet, egy aprócska kis játék, plüssfigura, kisautó, játék baba. Ezúton szeretnénk megköszönni annak a sok gyermeknek, szülőnek és persze tanároknak, pedagógusoknak akik segítségével sok szegény, nélkülöző családnak okozhatunk kellemes és örömteli pillanatokat az elkövetkezendő napokban. A dobozok begyűjtése után fényképekkel és összesítővel jelentkezünk...

TÁRJÁTOK KI SZÍVETEKEKET!

November 26-án elindult a Katolikus Karitászcsoport adventi segélyakciója, amely mindenkit szívének kitárására, a szervezet munkájának támogatására vagy az abba való bekapcsolódásra kér. A „Tárjátok ki szíveteket!” elnevezésű adventi segélyprogram nyitórendezvényén Zagyva Richárd országos igazgatóhelyettes köszöntötte a megjelenteket, majd a díszvendég, Berecz András egy áhítatos ősi Mária-éneket adott elő. Écsy Gábor országos igazgató adománygyűjtő akciójuk részleteiről beszélt, és mindarról, amivel-ahogyan idén is segítenek, segítettek a rászorulókon. A Karitászcsoport támogatásának ezen túl is sokféle módja van: például az 1356-os szám felhívása, amellyel ötszáz forintot adományoz a hívó, valamint a csekkes és online befizetés. Tárgyi adományokat is örömmel fogadnak szerte az országban. Az eseményen résztvevőket Fülöp Attila egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár is köszöntötte.

1356

500 Ft

ADOMÁNYVONAL

Hívjon, hogy segíthessünk!

Hívása 500 Ft támogatás a rászorulóknak

SZENT ERZSÉBET-NAPI KENYÉRÁLDÁS VESZPRÉMBEN

Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódva az Egyház országszerte kegyeret szentel. A kenyerekből a Karitásstagjai visznek a szegény családoknak, hajléktalanoknak is. A Veszprém-Főegyházmegyei Karitászen idén november 20-án emlékezett meg a karitásvédőszentjéről, Szent Erzsébetéről, ezúttal a veszprémi Regina Mundi-templomban. A szentmise előtt a Szent Margit Római Katolikus Óvoda növendékei és pedagógusai adtak elő köszöntő énekeket majd a megjelenteknek Szijártó László esperes, a Veszprém-Főegyházmegyei Karitászigazgatója idézte fel Szent Erzsébet életútját és jótetteit. Kiemelte, hogy nem véletlenül kapcsoljuk személyéhez a jótékony, cselekvő szeretetet, ő királyi származása ellenére együttértett a szegényekkel és a betegekkel, élelemmel és ruhával segítette a rászorulókat. Példaként állította a hívek elé Erzsé-

betet, és kérte, hogy mi is tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, ha nálunk elesettebbekkel találkozunk hangsúlyozta a karitászigazgató. Az ünnepi műsor után Stadler László Dezső plébános szentmisét mutatott be Szijártó László esperes, plébánossal és Lapos Norbert balatonfüzfi plébániai kormányzóval. A szentbeszédében a hála és a köszönet fontosságáról beszélt Szijártó László atya. Az Egyházmegyei Karitászenében mondott köszönetet annak a mintegy 500 önkéntesnek, aki egész éven át áldozatos munkával kutatja fel és segíti a rászorulókat. Stadler László Dezső plébánosnak is megköszönte, hogy biztosította a helyszínt az ünnepi mise és a kenyérmegáldás megtartásához, valamint a kis ovisoknak is a szép Erzsébet-énekeket. A szentmise végén Dezső atya megáldotta a kenyereket, amelyeket szétszórtak a hívek között.

EGYÜTT A KARÁCSONYÉRT A DM MUNKATÁRSAIVAL

Idén a dm dolgozói közül 3-an vettek részt a karácsonyi karitatív akció előkészületeiben, összeállításában a Veszprém - Főegyházmegyei Karitásznál. A Dm-es segítők csomagokat készítettek a rászoruló családoknak és tusfürdő, fogkrém, illetve szőlőcukorral leptek meg minket. Több mint 100 családot támogatunk karácsonyi csomaggal, melynek súlya a 12 kg-ot is meghaladja és a gyermekes családoknak ezenfelül még játékokat, szaloncukrot és édességet is rejtettünk az Ünnepek alkalmával a csomagokba. Nemcsak a minket felkereső rászorulókat segítjük ebben az évben. Karitászcsoportjaink által felmért Veszprém megyéhez tartozó településeken is sikerült 10 családnak me-

leget varázsolni otthonukba az országos kancellár program keretében és saját finanszírozásból ezen felül 19 családot tudtunk ellátni tűzifával. Ez idáig 58 alkalommal, 681.000 Ft értékben, folyamatos gyógyszerkiváltással segítjük a beteg, idős nyugdíjasokat.

A Dm-es Lányoknak - Köszönjük önzetlen munkájukat a nehéz sorsú családok és gyerekek nevében is!

A Katolikus Karitás szervezetének és a dm üzletlánc együttműködése nem új keletű. A dm „Együtt a babákért” néven, minden évben kampányt indít az elszegényedett kisgyermekes családok megsegítéséért.

KATOLIKUS ISKOLÁK MUNKATÁRSAIT KÖSZÖNTÖTTÉK SZENT GELLÉRT ÜNNEPÉN

Szent Gellért, a katolikus iskolák védőszentjének ünnepén adták át a Szent Gellért-díjakat a Veszprémi Főegyházmegyében.

Az ünnepség a Bazilikában szentmisével kezdődött, melyet Márfi Gyula érsek mutatott be az iskolák lelki igazgatóival együtt. A főpásztor szentbeszédében arról beszélt, hogy a hitünket folyamatosan erősíteniünk kell, mert nagyon sokan vannak, akik szeretnék az Egyházat leredukálni valamiféle népjóléti intézményé. Hangsúlyozta nagyon fontos, hogy akik nevelő munkában vesznek részt, azoknak nagyon fontos, hogy meglegyen a hitük, tényleg katolikusok legyenek és bármilyen tárgyat oktatnak is, de a gyerekek megérezzék rajta, hogy hívő emberek vagyunk.

A szentmise után a Padányi Bíró Márton Római Katolikus iskola diákjaiból és tanáraiból álló kórus adott műsort, Zsilinszky Cecília és Hutvágner Erika vezényletével.

Mail József gazdasági helynök az intézmények elmúlt évről szóló beszámolóját ismertette, elmondta, hogy ebben a tanévben jelentősen növekedett a főegyházmege által fenntartott iskolákba, óvodákba járó diákok létszáma az előző tanévekhez képest. Beszámolt arról, hogy Magyar Állam közvetlen támogatásával, valamint KEHOP pályázatok útján több oktatási intézményünkben nagy értékű ingatlan fejlesztés van folyamatban. Ennek eredményeképpen majdnem minden intézményben belső és külső felújításokra, fűtőkorszerúsításra, ablakcserékre kerül sor.

Ezt követően adták át a Szent Gellért-díjakat, melyet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alapított azzal a céllal, hogy lehetőséget teremtsen a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő munka elismerésére.

MÁRFI GYULA ÉRSEKTŐL A SZENT GELLÉRT-DÍJ ARANY FOKOZATÁT VEHETTÉK ÁT

Bálint Bánk – pszichológia tanár – Hittudományi Főiskola Veszprém
Pintér Tamás Piusz Atya – lelki igazgató – Padányi Bíró Márton R. K. Iskola Tótvázsonyi Tagiskola – Tótvázsony

Soós Gyuláné – óvodapedagógus – Szent Anna R. K. Óvoda Pápa
Bors Ildikó – óvodapedagógus – Szent Margit R. K. Óvoda Veszprém
Szenes Ilona – tanítónő – Padányi Bíró Márton R. K. Iskola Veszprém
Kormányos Ildikó – tanítónő – Nagyboldogasszony R. K. Általános Iskola – Tápoca

Némethné Szabó Ottilia – magyar-történelem szakos tanár – Szent István R. K. Iskola Pápa

Hegy Imre – gondnok – DAVIDIKUM R. K. Középiskolai Kollégium – Veszprém

Léber László – karbantartó – Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola – Veszprém

Mózsáné Nuznek Katalin – tanítónő – Ranolder János R. K. Ált. Iskola Keszthely

Léber Erzsébet – főkönyvelő – Veszprémi Érsekség
Kéner Katalin – hitoktató – Zalaegerszeg-Csácsbozsok

Szanyi Margit – hitoktató –

MÁRFI GYULA ÉRSEKTŐL A SZENT GELLÉRT-DÍJ EZÜST FOKOZATÁT VEHETTÉK ÁT:

Nyögéri Éva – dajka – Szent Margit R. K. Óvoda – Veszprém
Tóth Andrásné – iskolatitkár – Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola Tapolca

Englertné Nyerges Rita – tanár – Szent István R. K. Ált. Iskola Pápa
Putz Csabáné – gazdasági ügyintéző – Szent István R. K. Ált. Iskola – Pápa

Tornáné Taál Ildikó – gazdasági vezető – Ranolder János R. K. Ált. Iskola – Keszthely

Kerstner Attiláné – matematika-fizika-informatika szakos tanár – Szent István Király R. K. Ált. Iskola – Ajka

Horváthné Fülöp Gyöngyi – iskolatitkár – Szent István Király R. K. Ált. Iskola – Ajka

Sebestyén Siki Eliza – tanítónő – Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola – Veszprém

Bujdosó Viktória – angol szakos tanár – Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola – Veszprém

Farkas Tímea – tanítónő – Nepomuki Szent János R. K. Ált. Iskola Várpalota

Cartoletti Lászlóné – technikai dolgozó – Nepomuki Szent János R. K. Általános Iskola – Várpalota

Boleraczkíné Hári Marianna – angol szakos tanár – Padányi Bíró Márton R. K. Iskola – Veszprém

Madár Csaba – tanár – Padányi Bíró Márton R. K. Iskola Tótvázsonyi Tagiskola – Tótvázsony

Lángi Lászlóné – portás – Padányi Bíró Márton R. K. Iskola – Veszprém
Flieghné Rimai Merita – főkönyvelő, oktatási ügyintéző – Veszprémi Érsekség

Csizmazia Szilveszterné – hitoktató.

A Veszprémi Főegyházmege által fenntartott 11 oktatási intézményekben 3 és félezer gyermek és fiatal nevelése folyik.

SZENT MIHÁLY SZOBOR-MEGÁLDÁS ÉS BÚCSÚ

A veszprémi Óváros téren szeptember 29-én délután, Szent Mihály ünnepén, Nagy Károly c. apát, kanonok, a bazilika plébánosa megáldotta Szent Mihály arkangyal közadakozásból elkészült szobrát.

Szent Mihály Veszprém városának, a bazilikának és az érseki tartománynak – mely magában foglalja a szombathelyi és a kaposvári egyházmegyéket – a védőszentje. Az alkotás Madarassy István ötvösszobrászművész munkája, mely Szent Mihály arkangyalt ábrázolja, amint a földet jelképező sziklán áll. A földön, azaz a sziklán vergődve, szemét Szent Mihályra szegezve a sátán fekszik, fölötte áll a főangyal, aki legyőzi a gonoszt. A szobor rézből készült, magassága 2,76 méter, alatta a szikla egy méter magas.

Az alkotás megáldásán Márfi Gyula érsek hivatalos elfoglaltsága miatt nem vehetett részt, köszöntő gondolatait Felker Zsolt a Szent Mihály Bazilika káplánja olvasta fel.

Az ünnepségen köszöntőt mondott Navracsics Tibor uniós biztos, Brányi Mária alpolgármester, Závodi Zsuzsanna református lelkész és Isó Zoltán evangélikus lelkész.

A zsidó hitközség nevében Verő Tamás főrabbi hivatalos elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni, köszöntő szavait Lancendorfer István plébános olvasta fel.

Nagy Károly apát-plébános meghatódva szólt arról, hogy a Gondviselés segítségével beteljesült egy álom. Ez a szobor is azt mutatja nincs eredmény áldozat nélkül. Erre tanítottak a szüleink is, mindenért meg kell küzdenünk. Hangsúlyozta, hogy így kell

küzdenünk az üdvösségért is, így kell igent mondani az Isten ügyére, és ma így kell megküzdenünk a békéért.

Az alkotó, Madarassy István megköszönte a Jóistennek, hogy Károly atyán keresztül megkapta ennek a szobornak az elkészítésének a lehetőségét, megköszönte alpolgármester asszonynak nagyon szíves és segítő közreműködését.

Az ünnepségen a Légierő Zenekar, a Szent Mihály kórus, Veszprém Város Vegyeskara, valamint Oberfrank Pál színművész is közreműködött.

„Aki a felebarátai üdvösségét nem tekinti szívügyének, az a sajátját is veszélyezteti” – mondta Márfi Gyula érsek október 1-jén, az ünnepi búcsúi nagymiséen a Szent Mihály Bazilika Főszékesegyházban. Homíliájában a főpásztor az angyalok tiszteletéről beszélt.

Az érsekség és a város immár kilencedik alkalommal rendezték meg közösen a bazilika és a város védőszentjének ünnepét. Az idei programsorozat fénypontja most is az ünnepi búcsúi szentmise volt, amelyet dr. Márfi Gyula érsek mutatott be kispapjai asszisztenciájával. Vele együtt koncelebrált Nagy Károly c. apát, kanonok, plébános, Felker Zsolt káplán, Brenner József spirituális, Darnai János a Padányi Katolikus Iskola lelki igazgatója és Ebele Ferenc ny. plébános.

A szentmise végén dr. Márfi Gyula érsek búcsúi áldásban részesítette a jelenlevőket, majd körmenetben levonultak az újonnan felállított Szent Mihály szoborhoz, ahol litániát imádkoztak a Szent Angyalokhoz, majd a főpásztor megáldotta az összegyűlt pásztorokat. A néphagyományok szerint Szent Mihály napján a pásztorok a Szent György napkor kihajtott állatokkal számolnak el.

HÁZAS ESTÉK

„Ami a jegyesoktatásból kimaradt” című programsorozat keretein belül kerültek megrendezésre a Házasság Esték Veszprémben a Reményforrás Egyesület szervezésében. A programsorozat fiatal házaspárok számára kívánt segítséget nyújtani abban, hogy kapcsolatuk tartós és kiegyensúlyozott legyen. Párkapcsolati, családi élettel kapcsolatos kérdésekre is választ kaphattak az előadásorozat keretein belül. A kapcsolati kommunikáció állt az előadások középpontjában, ezt vizsgálták különböző aspektusokban.

Az első előadást Bálint Bánk, pszichológus, családterapeuta, főiskolai docens tartotta Kapcsolatunk gyermekeinkkel – gyereknevelés címmel 2017. október 6-án.

Előadásában olyan problémákat érintett, melyek nagy kérdések a gyerekek nevelésével kapcsolatban. Felhívta a figyelmet arra, hogy minden egyes gyerek különbözik egymástól, különböző körülmények között nevelkedik. Továbbá hangsúlyozta, hogy csak nevelési normák vannak, de nincs egy olyan séma, amellyel sikeresen lehetne gyereket nevelni. Fontos szem előtt tartani, hogy mindig neveljük a gyereket, spontán megnyilvánulásaink épp úgy hatnak rájuk, mint azok a pillanatok, amikor célzatosan akarjuk őket nevelni. Kiemelte, hogy nem lehet soha tökéletesen felkészülni a gyerekvállalásra, nem szabad vele sokat várni.

A gyerekeknek 3 dolgra van szüksége: szeretetre, gondozásra, illetve nevelésre. A szeretetet soha semmivel nem lehet pótolni. Nagy hiba, hogy az apák ugyanúgy akarják szeretni a gyermeküket, mint az anyák, hiszen anya-gyerek között teljesen más szeretetkapcsolat van, mint az apa-gyerek között. Fontos felismerni, hogy a szeretet megnyilvánulásának minden életkorban máshogy kell megnyilatkozni, alkalmazkodni kell hozzá. A szeretet a legfontosabb anyag, mely összetartja a kapcsolatokat.

Több gyerek nevelése nem egyszerű feladat, sok helyen előfordul a testvéri rivalizálás, ami nem probléma, hiszen a gyerek megtanul küzdeni. Az előadó mindenkit biztatott arra, hogy merjenek gyereket vállalni, minél többet.

A második előadás 2017. október 27-én került megrendezésre. Az est előadója dr. Túry Ferenc, egyetemi tanár, családterapeuta, a Semmelweis Egyetem Magatartástudományi Intézetének ált. igazgatóhelyettese volt. A tartós házasság alapilléreiről beszélt több, mint 25 házaspárnak.

Az előadó hangsúlyozta, hogy mennyire fontos számunkra, hogy legyen a lelki egészségünk, jól létben érezzük magunkat. Merjünk megvalósítani a képzeleteinket, illetve tudjuk leküzdeni a felmerülő konfliktusokat. Ezek által tudunk elhelyezkedni a társadalom bizonyos rétegeiben. Fontos, hogy felismerjük, megéri házasságban élni, még akkor is, ha a házasság nem mindig jó, hiszen ezzel hozzájárulunk ahhoz, hogy hosszabb életet élünk.

A család életében nagyon nagy szerepe van a döntéshozataloknak. A család minden tagjának kell, hogy legyen egy kompetenciaterülete, amelyben kitűnik a többiek közül (pl. garázsban a férfi, konyhában a nő). A döntéseinkért pedig vállalni kell a felelősséget minden esetben. Jó, ha van a családban egy közös felelősség, mely közös döntésen alapul (pl. mit csináljunk vasárnap délután, nem tudjuk eldönteni, ezért mindenki ötletét beletesszük egy kalapba és amit kihúzzunk, azt csináljuk). Az ilyen döntések megszületéséhez kell egy vezető, aki irányítja az egész folyamatot. A vezetők a szülők legyenek, akik végig határozottak és meg tudják szabni a határt a gyerekeiknek. Fel kell ismerniük, hogy a gyermekek csak azért provokálják ki a viselkedésükkel a konfliktusokat, hogy megnézzék, meddig mehetnek el, határaikat feszegetessék.

A harmadik előadás 2017. november 10-én volt, melynek előadója, Ther Antal és felesége, Ágnes, a Schönstadt családmozgalmak tagjai voltak. Az est témája, Kapcsolatok a szülőkkel, barátokkal, közösségekkel.

Az előadók hangsúlyozták, hogy amikor a gyerekek felnőnek, a házaspár felnőttek szüleitől válik, majd ha az utódok családát alapítanak, a szülőkből anyós és após lesz. Új szerepekben kell megmutatni magukat, formálni kell a kapcsolatokat a gyerekekkel. Napjainkban sokan megelégszenek azzal, hogy élettársi kapcsolatban élnek, vagy éppen akár 30 éves korukban otthon laknak a szülőkkel a gyerekek. Arra kell őket terelni, hogy önállósodjanak, kezdjék meg a saját életüket.

A keresztény házastársak fontosnak tartják egymást, a gyerekeket, minden megélt percet, felértékelődnek a dolgok. Egy férfi akkor tud a család feje lenni, ha a szülei nem befolyásolják ezt, a saját családjának kell lennie az elsőnek. Új egység jön létre. Jézus is az egyik példabeszédjében ezt hangsúlyozza. Egy saját otthon kell kialakítani, ahol annyit enged be mindenki a külvilágból, amennyit akar. Saját értékrendjük szerint nevelik a gyerekeket. A házastársak kapcsolata döntő a gyerekeknek is, hiszen a szülők stabil kapcsolata megteremt bennük a biztonságérzetet. El kell fogadni a másikat a gyengeségeivel, hibáival és hagyni kell nevelni magunkat a másik által. Engedni kell a gyerekeknek, hogy kialakítsák a saját otthonukat, rendszerüket, stb. Sokszor a nagyobb távolság közelebb hoz. Nem szabad irányítani az életüket. A kritika soha nem segít, amit jól csinálnak, azt mindig meg kell dicsérni. Isten szemével kell nézni a másikat, nagyra kell látni. Ez sokszor nagyon nehéz, de törekedni kell rá.

A gyerekek páriáját mindig nyitottan kell fogadni a családba, megfigyelőként kell hozzáállni mindenkihez. Nekik kell meghozni a döntést és azt a szülőknek el kell fogadni, bárhol is döntenek. Nem szabad éles kritikával élni a választott ellen, ahogy minősíteni sem szabad. Mindent az önnevelésre kell bízni.

A házasságkötés után sokan nem tudják mit kezdenek a régi barátokkal, ismerősökkel. Azokkal lehet együtt haladni, akiknek hasonló a haladási iránya. Kell a feleségnek, hogy legyenek olyan barátnői, akikkel meg tudják beszélni a háztartási dolgokat, gyerekekkel kapcsolatos mindennapi problémákat. Ugyan így a férfiaknak is kell a kikapcsolódás a barátaikkal. Az is nagyon fontos, hogy a családoknak családokból álló közösségük legyen, házaspárok, akikkel megoszthatják a problémáikat. Ha keresztény családi közösség van, szerencsés, ha a gyerekeket is viszik a házaspárok, hiszen a gyerekek látják, hogy vannak hasonló gondolkodású társaik. Hordozni kell egymást az örömben és a bánatban.

Az előadásokat követően Bálint Bánk irányításával beszélgethettek a résztvevők az előadókkal, akik válaszoltak az előadás közben felmerülő kérdésekre.

Az előadásokról készült hanganyag elérhető a családpasztoracio-veszprem.hu oldalon teljes terjedelemben.

CSALÁDOK ZARÁNDOKLATA A VESZPRÉMI FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

Szeptember 30-án, szombaton került megrendezésre a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodájának családok zarándoklata, mely az idei évben Kis Szent Teréz jelmondata köré épült: „Anyámnak, az Egyháznak szívében szeretet leszek.” Minden részletre alaposan ügyelve állították össze az egész nap történéseit, ügyelve arra, hogy a gyerekek és felnőttek egyaránt jól érezzék magukat. A program szóvivője a Gelencsér házaspár, Károly és Betti voltak.

A szép őszi délelőttön közel százan gyűltek össze Devecserben, szinte minden korosztályból, hogy közösen nekivágjanak a gyalogos útnak. A program közös imával és énekekkel kezdődött, majd megkezdődött a túra az országúton a zarándoklat első állomására, a Devecsertől mintegy 3 km-re lévő Szentkúthoz. Az itteni imahelynél, ahol a gyermekáldásért is fohászodhatnak a házaspárok, az elhelyezett táblák tanúsága szerint már történt imameghallgatás. Többen kéri itt a Mennyi Atyát, áldja meg házasságukat gyermekkel, hogy együttműködhessek vele a teremtés titkában.

Ezen a helyen szabadtéri misét mutatott be a Főegyházmegye családreferens papja, dr. Fodor János atya. Prédikációjában hangsúlyozta, milyen fontos jelentőséggel bír a kolontári és a szentkúti imahely, hiszen itt még inkább számítani lehet Isten segítő szeretetére. Akik gyermekáldás előtt állnak, várják, hogy Isten beleavatkozzon életükbe. Akiknek nem lehet gyerekük, kéri Istentől a megnyugvást, a megoldást. Az atya Kis Szent Teréz példáját is kiemelte, miszerint ő „Isten labdája”, egy eszköz, aki szeretne mindenkinek örömet okozni. Mi is hasonló akarunk lenni hozzá, ez nem egyszerű feladat. Egész életünk zarándoklat, miközben néha megpihenünk, tudjuk, nem kell sietni, de mégis be kell érni a célba. Eközben pedig meg akarjuk szerezni mindazt, amire vágyunk. Szeretnénk, ha Isten velünk lenne a mindennapjainkban. Céljaink eléréséhez folyamatosan kérünk Tőle valamit. Ahhoz, hogy meg is kapjuk ezeket, szükség van arra, hogy mi is odategyük magunkat, engedjük, hogy meg-

történjenek a dolgok, teret adjunk az imádságnak. Helyet kell készítenünk Isten csodájának a belsőnkben, ki kell ürítenünk magunkat, így intenzívebben ki tudjuk magunkban alakítani mindazt, amire vágyunk. Ez nem egyszerű dolog, ezért is kérhetjük Szent Terézt, hogy járjon közben értünk. – mondta János atya.

A zarándoklaton mindenki megfogalmazhatta a kérését, hogy melyek azok a vágyai, melyeket el akar érni az elkövetkezendő egy évben, mihez kéri Kis Szent Teréz közbenjárását, mit kér Istentől ezek megvalósulásához. Kolontáron a kéréseket mindenki leírhatta, és egy magának megcímzett lezárt borítékban átadhatta. A leveleket a keszthelyi kármelita templomban őrzik meg, a bennük leírt szándékért egy éven keresztül imádkoznak majd. Az egy év elteltével a levelek visszakérülnek az írójukhoz.

A szentmise után a Torna patak partján földúton jutottak át a zarándokok Kolontárra. A helyi általános iskola udvarában közösen elköltött finom ebéd után a gyerekeknek adott műsort a devecseri Adrenalin együttes. A kicsiknek és nagyoknak szóló interaktív zenés műsor keretein belül a gyerekek táncolhattak, különböző koreográfiák mellett énekelhették népszerű, kedves dalaikat. A gyerekek műsora után a lelkes Kolontári Sváb Táncsoport adott műsort, melyet közös énekléssel zártak. A kulturális programot kihasználva a jó időt kötetlen beszélgetés, játék követte.

A nap befejezéseként a zarándoklat záró állomásánál, a betlehemi barlang másolatánál imádkoztak a résztvevők a meg nem született magzatgyermekéért. Kérték a családok számára a megnyugvást, a hitet, a reményt. Végezetül az atya áldását is megkapták a hazafelé vezető útra. „Úr Jézus, kérünk, add meg nekünk szülőknek és gyermekeinknek azt a nagy kegyelmet, hogy együtt örvezzhessünk a te dicsőségben az örökévalóságán át, és egyesíts mindannyiunkat újra örök atyái házában.”

Leitner Rita

A BÁRDOK KÜLDETÉSÉRŐL TOLDI ÉVA ELŐADÁSA ARANY JÁNOSRÓL

Arany Jánost a nemzet emlékezete két évszázada a „legmagyarabb költőként”, a „ballada Shakespeare-jeként” s az „utolsó magyar bárdként” is emlegeti. „Ő a magyar szellemi életnek a sugárzási központja” – írta róla Szerb Antal a 20. század elején. Október 22-én – napra pontosan a költő halálának 135. évfordulóján – Egy magyar bárd példája századokon át címmel tartott előadást Toldi Éva tanár, újságíró Arany hazafias költészetéről Veszprémben, az Érsekség Gizella-termében, a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény szervezésében.

Az Arany János születésének 200. évfordulója alkalmából meghirdetett Arany János-émlékévhez és a Múzeumok Őszi Fesztiválja országos programsorozathoz kapcsolódó rendezvényen a költőről, mint a szelíd állhatatosság, a rendíthetetlen ellenállás, a fegyvertelen benső helytállás hősről beszélt az előadó. Hogy „az utolsó magyar bárd” lett volna, azt az utókor cáfolta, mutatott rá. A bárd-sorsban, a bárd-küldetésben sokan jártak/járnak Arany nyomában napjainkig, akik a szót, az „Igét” állítják szembe a ha-

talom, az erőszak fegyverével, és dalolnak egyre az igazságról a lélek bátorságával, áldozatvállaló hittel, Jézus példáját követve.

Aranyt a legtöbben csak költőként ismerik, ám változatos tisztégeit felsorolni is hosszú volna, emlékeztetett. Életének 65 esztendejéből 53-at szorgalmas, kötelességtudó, és kiemelkedően precíz, pontos és áldozatkész munkával töltött. Volt tanár, jegyző, újságíró, szerkesztő, műfordító, akadémiai titkár, főtítkárr többek között, sőt, amit csak kevesen tudnak, zeneszerző is. Saját és kortársai verseihez, s a nép ajkán született verses szövegekhez komponált dallamokat. Ez utóbbiak egyike egy eredetileg az erdélyi nép körében született imádságos vers, az Erdő mellett estvéledtem kezdetű, amely később népdallá vált, s Kodály Zoltán már Pásztón jegyezte le népdalgyűjtő körútján, majd énekkari átíratát is elkészítette Esti dal címmel. Mindezek alapján megállapítható a Nomen est omen jegyében Aranyról: valóban arany-tartaléka ő a magyar kultúrának, szinte kimeríthetetlen lelki-szellemi öröksége. Mikszáth Kálmán találóan írta Arany ravatalánál: „Ott fekszik hidegen, mozdulatlanul, ami törekény volt benne – ami arany volt, az megmaradt...”

A pásztorok hódolata, olaj, vászon
Fotó: Szelényi Károly

„Én vagyok a világ világossága” Muzsinszki Nagy Endre festményei Jézus életéről

Művészeti album Kövesdi Róka Lajos, Mudrák Attila és Szelényi Károly
fotóművészek felvételeivel

Dr. Márfi Gyula, a Veszprémi Főegyházmegye érseke papi szolgálatának 50., főpásztori szolgálatának 20. évfordulója alkalmából, Márfi Gyula érsek úr tiszteletére, a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény kiadásában megjelent az „Én vagyok a világ világossága” – Muzsinszki Nagy Endre festményei Jézus életéről című művészeti album.

A Balaton déli partján, Siófokon csendes visszavonultságban alkotó művész elfeledve élt és dolgozott újszövetségi témájú, 243 alkotásból álló festmény-, grafikai és színvázlatciklusán. A 81 nagy méretű olajfestményt bemutató album megjelenésével az egyetemes és a magyar szakrális művészetben egyedülálló képsorozat elfoglalhatja méltó helyét az illusztrált Bibliák és a Krisztus-ábrázolások sorában. Az album az első világháború centenáriuma alkalmából Muzsinszki Nagy Endre HM Hadtörténeti Intézet és Múzeumban őrzött hadiképeit és hadifestői művészetét is bemutatja, valamint válogatást ad a Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria és a Nagyházi Galéria és Aukciós ház balatoni tájképeiből is.

A gazdag életmű bemutatásával tiszteletünket szeretnénk kifejezni egy olyan művész iránt, akinek életműve érdemtelenül feledésbe merült.

„Én vagyok a világ világossága” – Muzsinszki Nagy Endre festményei Jézus életéről

Kiadó: Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény, Veszprém, 2017

288 oldal, cérnafűzőtt-ragasztóköttött, puhatáblás

ISBN 978-963-12-7273-4

A kötetet szerkesztette › Udvarhelyi Erzsébet • Nagy Károly

Társzerkesztő: Pfitzner Zoltán

Előszó › Márfi Gyula teológus, a Veszprémi Főegyházmegye érseke • Barsi Balázs OFM teológus

Borító- és könyvterv, tördelés és nyomdai előkészítés › Vári Ágnes

Nyomdai munkák › Prospektus Nyomda, Veszprém

Az album a Libri és a Lira könyvesboltokban, a Gyűjtemény műemlék épületeiben megvásárolható és megrendelhető az alábbi elérhetőségeken:
Telefon: +36 88 426 095, e-mail: info.boldoggizella@gmail.com, gizellagyujtemeny.hu, facebook.com/gizellagyujtemeny

Művész volt és egyben tudós is, költészete, bár nem kimonodottan biblikus, de spirituális mélységből fakadó erővel hat az olvasóra ma is. Előadásában Toldi Éva végigkísérte a költő gyermekkorát, ifjú éveit, amelyek megalapozták idős, nagy szegénységben küszködő szüleinek kései gyermekeként sajátos tartózkodó, befelé forduló, nemegyszer rejtőzködő és végtelenül szerény személyiségét. Az irodalmi sikerek (Az elveszett alkotmány és a Toldi elnyert pályadíja), valamint Petőfi barátsága nagy bátorítást jelentett számára. Így, 1848 sodrásában maga is nemzetőri szolgálatot vállalt szülőhelyén, Nagyszalontán, majd a Batthyány-kormányban lett belügyminisztériumi fogalmazó. Nem volt iskolázott a szó mai értelmében; a nagyszalontai elemi iskolai évek után a debreceni református gimnáziumban mindössze hat és fél évet tanult, nem érettségizett, mégis autodidakta módon szerzett műveltségével, rendkívül gazdag szókinccsel, idegen nyelvi (latin, görög, német, francia, angol), műfordítói érdemeivel, és költőként is messze kimagaslott kora szellemi életéből.

Mindezek ellenére, ha most feltennénk a kérdést, hogy mi jut eszébe a mai közembernek Arany neve hallatán, tapasztalhatnánk: rendkívül hiányosak az ismeretek e téren, mondta az előadó. Az ideai Arany-émlékév éppen ezért igen sokoldalú és változatos kulturális, művészeti és gyermekprogramokkal törekszik felmutatni hihetetlenül gazdag életművét, amely aktualitásából mit sem vészített a 21. századra.

A költő munkásságából kiemelte az 1850-es években a nemzettudatot erősítő, elégikus hangvételű (Családi kör, Rákócziné), s a kritikus szemléletű, lelkiismeret-megmozgató műveit, melyeknek korunkhoz szóló üzenete is van. Utóbbiak közül A nagyidai cigányok című csipős ironiával megírt költeményét idézte, melyben egy allegóriába építetten kritikus hangon szól a szabadságharcban a magyarok kezdeti magával ragadó, de kérészéletű lelkesedéséről, vezetőik rivalizálásáról, rámu-

atva az örök magyar átokként pusztító árulás jelenlétére s az „álmoldozó Kossuth” felelősségére is. Arany hazafias költői hitvallásának szemléltetésére munkásságának két kulcsversét állította középpontba Toldi Éva, a Szondi két apródja és A walesi bárdok című balladait. Ezekben a költők felelősségére, küldetéses kötelességeire hívta fel a figyelmet. A költők elődei a dalnokok, krónikások voltak, a nemzet dicsőséges és keserves eseményeinek hírmondói, a hazafias helytállás őrei, akiket az irodalom lantokként, kobzosként, bárdként, igricként, vagy egyszerűen csak énekmondóként emlegetett kezdetben. A költő, az énekmondó küldetése életre szóló: „A lantot, a lantot / Szorítsd kebeledhez / Ha jó a halál (...) Van hallgatód? / Nincs? Te mondd, ahogy Isten / Adta mondanod” – idézte Aranyt (Mindvégig).

A Szondi két apródjában az ifjú dalnokok lantjukon Szondi György várkapitány hősiességéről énekelnek Drégely vára mellett. A walesi bárdok kobozzal adják elő ellenálló, vádló éneküket a tartományukat leigázó Edward király előtt. Mindkét ballada történelmi tematikájú és lélektani ihletésű is, mutatott rá az előadó. Szereplői a vívódás és a bűnhődés lélekállapotának stációit járják végig. A tragédiát mindkét műben ezúttal is allegorikus keretbe foglalta a költő, így mindenki előtt nyilvánvalóvá vált, hogy kit személyesít meg Ali, s kik az apródok, illetve kicsoda Edward király és kik a bárdok, s hogy a történet helyszíne nem Wales, hanem Magyarország.

Előadásának zárásaként Toldi Éva rámutatott: a dalnokok, lantosok, Balassitól Kölcseyn, Vörösmartyn át Petőfiig, Aranyig és egészen napjainkig életükkel és költészetükkel írták alá a bárdhívatas örök parancsát: Őrzők voltak a strázsán (Ady). A bárdköltők sorából kiemelte a leghűségesebb erdélyit, Reményik Sándort („az utolsó erdélyi bárdot”) és a tragikus sorsú Gyóni Gézát, aki magát szibériai hadifogsága idején is magyar bárdnak tekintette az utolsó lehetéig.

B. É.

...a világnak, különösen a mi Európánknak égető szüksége van egy olyan példaképre, aki uralkodásának legelső percétől síkra szállt Európa népeinek békéjéért...
szükség van egy olyan férfi példájára, akinek az uralkodói hivatásról alkotott eszménye elképzelhetetlen volt a családapai, a szerető hitvestársi és mindenekfölött a szilárd hitre alapozott életfelfogása nélkül...”

(Habsburg–Lotharingiai Eduárd, Magyarország szentszéki nagykövete)

Kovács Gergely Zita és Károly Akik egymást segítették az égbe

Kiadó: Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény, 2017

A kiadvány Kovács Gergely történész, okleveles posztulátor 2004-ben megjelent, *Fogadd a Koronát! Károly, magyar király hitvalló élete* című művének átdolgozott, bővített, harmadik kiadása, mely a szent életű királyi pár megkoronázásának 2016. évi decemberi centenáriuma való visszatekintéssel látott napvilágot, kapcsolódva a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény *Magyar királynék és koronázó püspökök – Boldog IV. Károly apostoli király és Zita királyné emlékezete* című kiállításához.

A kötet a Libri és a Lira könyvesboltokban, a Gyűjtemény műemlék épületeiben megvásárolható és megrendelhető az alábbi elérhetőségeken.

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY

Telefon: +36 88 426 095, e-mail: info.boldoggizella@gmail.com
www.gizellagyujtemeny.hu, facebook.com/gizellagyujtemeny

ŐSZI FILMKLUB A KIEGYEZÉS 150. ÉVFORDULÓJÁN

A Múzeumok Őszi Fesztiválja programsorozathoz rendhagyó módon csatlakozott idén a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény. Kiegyezés és koronázás 1867 című kiállításának tematikájához kapcsolódóan, történelmi filmklubot rendezett. Szeptember 16-tól október 26-ig, csütörtökönként a Magyar Királyság történetét (az 1848–1849. évi forradalomtól Rudolf trónörökös haláláig) bemutató magyar történelmi filmeket láthattuk a Veszprémi Érsekség Gizella-termében.

Elsőként az 1848–1849. évi forradalomhoz és szabadságharchoz kapcsolódóan a 80 huszár (1978) című Sára Sándor által, majd A kőszívű ember fiai (1964) című Várkonyi Zoltán által rendezett klasszikus filmdrámát vetítette a Gyűjtemény. A 80 huszár forgatókönyvét Csoóri Sándor és Sára Sándor írta. A film az 1848 tavaszán a forradalmak tüzétől lángra lobbant Európában a Lengyelországban állomásozó, osztrák kötelékhez tartozó magyar huszárok egy csoportja küzdelmes szökésének útját mutatta be Magyarországra, a márciusi forradalmi események nyomán. (Főszerepekben Madaras József, Cserhalmi György, Oszter Sándor, Tordy Géza, Juhász Jácint.) Az osztrák hadseregből menekülő magyar katonáknak ezer veszéllyel kellett megküzdeniük: az üldöző

osztrák katonákkal, saját zaklatott lelkiismeretükkel s az út nehézségeivel a Kárpátok ember- és lélekpróbáló útjain. Ugyancsak a magyar forradalom hírére határoznak hazájukba való visszatérésről az osztrák katonai és szentpétervári diplomáciai kötelékben szolgáló Baradlay-fiúk a Jókai Mór nagy sikerű regénye nyomán forgatott filmben, A kőszívű ember fiaiban. Valójában mindkét film tragikus kicsengésű, a csoportos és az egyéni tragédia filmes hőskölteménye. „A történelmi lecke szép és tagolt fölmondása helyett – írta A történelem metaforája című, a 80 huszár kísérő tanulmányában Csoóri Sándor – azt a torokszorító érzést akartuk az emlékezet aljáról fölszabadítani, amely nemcsak ebben az egyetlen történetben ráz meg és kísért bennünket, de szinte végigköveti történelmünk minden nagy kezdeményezését: fölkészülés nélkül, vérbe boruló aggyal ugrani bele a cselekvés örvénylő mélyvízébe.” (Mintha csak Arany János A nagyidai cigányok című szatirikus költeményének kritikás hangjai csendülnének vissza e sorokban.) A kőszívű ember fiai című filmdrámában az egyéni tragédia állítja meg a nézőt (Baradlay Jenő háborúról, forradalmakról alkotott, végeredményben nagyon is jézusi véleménye/vallomása az, ami bearanyozza végül az epilógusban áldozat-átvállaló halálát.) A filmben szerepekben többek között Béres Ilona, Sulyok

Giotto di Bondone. Jézus születése, részlet, 1305–1306. Scrovegni-kápolna, Padova

*Áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kíván
a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény
nevében*

2017 karácsonyán

*Udoarthy Erzsébet,
a Gyűjtemény igazgatója és munkatársai*

Mária, Bitskey Tibor, Tordy Géza, Básti Lajos, Mécs Károly, Páger Antal, Bujtor István látható.

A témakör folytatásaként október első hetében A Hídember (2002) című magyar történelmi filmet láthattuk, mely Széchenyi István életútját kísérte végig Bereményi Géza és Can Togay rendezésében, Eperjes Károly, Kováts Adél, Darvas Iván, Cserhalmi György főszereplésével. A „kiművelt emberfő” nyomában kitakarta a film a Széchenyi és Kossuth nemzetmentő hazafiassága közötti ellentéteket is, felmutatva Széchenyi személyében a „legnagyobb magyart”, aki hidat emelt nézeteivel, eszméivel, építő terveivel, tetteivel nemcsak Pest és Buda, hanem a feltüzesedett szemben álló felek között/fölött is, társadalmi, politikai, nemzeti eszméivel, maig el nem évülő programadó elveivel.

A filmsorozat újabb állomásán az Erzsébet királyné című 1940-ben forgatott régi magyar történelmi filmdráma vetítése következett, báró Podmaniczky Félix rendezésében, olyan nagynevű művészek, mint Karády Katalin, Tolnay Klári, Jávor Pál, Bilicsi Tivadar, Maklár Zoltán, Gózon Gyula főszereplésével, és a legendás híró Huszka Jenő zenés dalbetéteivel. E film már a bukkot szabadságharc utáni állapotokat idézte fel, középpontban a magyarok által mindig szeretett, szeretve tisztelt Erzsébet királyné magyarpártiságával, a magyarok iránt érzett szeretetével és tiszteléssel.

Október 19-én egy megdöbbentő, 1979-ben készült filmdráma került a vászonra a filmklub utolsó előtti vetítésén, a Dobai Péter regénye nyomán, Szomjas György által rendezett Rosszemberek (1979). Különleges műfaját a kritikusok „betyár estern”-ként (Kelet-Európába áthelyezett westernként) határozták meg. A film (mint az beharangozóiban olvasható) „a kiegyezés előtti, dunántúli

szegénylegények (Gelencsér Jóska, a bandavezér és társai) világát, végnapjait eleveníti föl, korabeli újsághírek, néprajzi anyagok alapján.” Azokat az emberalatti állapotokat mutatja be, amikor a nincstelenség, a nyomor, a személyes bosszúvágy öröklődésében az emberek hidegvérrel pusztítva, rabolva, gyilkolva próbálnak igazságot tenni, saját élethelyzetükön javítani, sőt, élethelyzetükért bosszút állni. S ebben a szívet és agyat is elborító indulatban minden és mindenki célpontja lesz fegyvereiknek. Szomjas György szegénylegényei nem a legendák (sokszor egyébként valóban túlidealizált) betyárjai, hanem talajt vesztett, poklok poklát járó, elvadult elesettjei, öldöklői lettek egy igazságtalan berendezkedésű világnak. Ilyen értelemben a „betyár estern” téves műfaji meghatározásnak tekinthető.

A filmklub zárásaként egy magyar-osztrák koprodukcióban született alkotás került a vászonra, a Habsburg–Lotharingiai Rudolf főherceg rejtélyes halálának okait kutató történelmi dráma, A trónörökös (1989), Szinetár Miklós rendezésében. Főbb szerepekben Hirtling Istvánt, Kováts Adélt, Avar Istvánt, Haumann Pétert láthatta a közönség. A film a Mayerlingben 1889. január 30-án történt tragédia, Ferenc József császár örököse, Rudolf halálának titokzatos körülményei mellett megismertette a nézőt a szomorú körülménnyel is, hogy mekkora ellentét feszült az uralkodó és fia között a közügyek és a Monarchia jövőjének kérdésében. Rudolf gyűlölte az udvar ósdi konzervatívizmusát, s a liberálisok között találta meg barátait. A birodalom hosszú távú stabilitását a belpolitikában erőteljes és modern államjogi reformokkal, a külpolitikában pedig a Monarchiára veszélyt jelentő német függőség feloldásával látta biztosítotttnak.

Toldi Éva

KÉSZ ELŐADÁSOK

Az embernek jól kell ismernie a saját nyelvét és kultúráját, hiszen így képes igazán becsülni a más népeket, ragaszkodnia kell a gyökereihez és az értékeihez, hiszen így tudja valóban megérteni és értékelni a másokét – mondta Popovics Béla a KÉSZ veszprémi csoportjának rendezvényén november 16-án. A csodálatos Kárpátalja és a mai magyar valóság címmel Popovics Béla munkácsi helytörténész, tanár és Popovicsné Palotay Márta tanár tartott előadást.

Czigány György neve mindenki számára ismerősen cseng hazánkban, de vajon valóban ismerjük-e őt? Tudjuk-e mennyire szerteágazó tevékenységet folytatott az elmúlt néhány évtized során?

Életébe és alkotásainak gazdagságába nyerhettek betekintést mindazok, akik október 18-án elmentek a KÉSZ veszprémi csoportjának programjára a Padányi-iskolába. Az előadást feleségével, Simon Erikával megosztva tartották, egyúttal mindkettőjük könyvbemutatójára is sor került.

SZEPTEMBER 18–19-ÉN VESZPRÉMBEN RENDEZTÉK A KATOLIKUS BÖRTÖNLELKÉSZEK ÉVES ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJÁT

A kétnapos rendezvény sajtótájékoztatóval kezdődött, aminek a Padányi Katolikus Iskola adott otthont. A sajtótájékoztatón a börtönlelkészek munkásságáról, jelenlétükről számoltak be a felszólalók. Elsőként Márfi Gyula érsek köszöntötte kollégáit és az újságírókat, felszólalásában kifejezte elismerését a börtönlelkészeknek. Bíró László tábori püspök, a börtönpasztoráció püspöki referense a lelkésztársait úgy jellemezte, mind "hídverők" és "jellei egy más világnak", akik fáradhatatlanul és önzetlenül tesznek a szabadságvesztésüket töltők lelki üdvösségéért, nyújtanak segítő kezet és fordulnak elfogadással a fogvatartottak felé.

Németh Éva bv. ezredes, a veszprémi börtön intézetparancsnoka a reintegráció irányából közelítette meg a két nap tematikáját, hiszen a büntetés-végrehajtás fő célkitűzése a szabadulók sikeres visszavezetése a társadalomba. Szerinte az egyházi programok nemcsak szabadidős tevékenységként foghatók fel – számtalan példát látott már, mikor mindez "igaz hitbe fordult át". A parancsnok után Butsy Lajos, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön lelkésze beszámolt az intézetükben bevezetett Cursillo tapasztalatairól és hatékonyságáról, ami miatt ajánlja kollégáinak is, mint kiváló lehetőséget. Takács Péter, a Váci Főegyházmege részéről a börtönpasztorációról beszélt.

A sajtótájékoztatóval egyidőben az iskolában a börtönpasztorációval foglalkozó atyák, illetve segítők tartottak előadásokat az osztályokban.

Ezt követően az iskola melletti Szent Anna-kápolnában szentmisét mutattak be, ahol Márfi Gyula érsek női fogvatartottnak szolgáltatta ki a keresztség szentségét, egy másik fogvatartottnak pedig a bérmlás szentségét. További különlegessége volt az eseménynek, hogy két szabadult fogvatartott szintén jelen volt az ünnepségen, ők mindketten részesültek a bérmlás szentségében.

BOLDOGGÁ AVATJÁK BRENNER JÁNOST

Ferenc pápa november 8-án kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát, akit meghatalmazott nyolc dekretum közzétételére, melyekben két vértanúság, valamint hat Isten szolgája hősiességeinek elismerése szerepel.

A két vértanú közül az egyik a magyar Brenner János rábakethelyi káplán (született 1931. december 27-én), aki a hit védelmében, az Oltáriszentséget védelmezve halt meg 1957. december 15-én – olvashattuk a Vatikáni Sajtószolgálat közleményében.

A boldoggá avatásra Szombathelyen kerül sor 2018. május 1-jén.

Negyedik alkalommal szervezte meg a pisztrángsütő versenyt a Tapolcai Plébánia udvarán Szakács Péter plébános és Csernai Balázs atya.

A tapolcai Pisztráng- és borfesztiválhoz már hagyományosan pisztrángsütő versennyel csatlakozik a Tapolcai Római Katolikus Plébánia. Idén szeptember 30-án rendezték meg a megmérettetést, mely most is a pisztrángok megáldásával kezdődött. A versenyen idén tizennégy csapat indult, családok és baráti társaságok jelentkeztek, köztük a tapolcai katolikus iskola tanárai is. Első a Bauxit horgászegyesület csapata lett a versenyen, második a Szent György-hegyi borgezdek és a Tapolcai nebulók csapata, a harmadik helyet pedig a rendőrkapitányság tagjai érték el.

KENESEI TÖRTÉNESEK

November és december gazdag programokkal telt a Balatonkenesei Plébánia területén. November 19-én Szent Erzsébet ünnepén a Magyarok Nagyasszonya Katolikus Karitászcsoport tagjai megújították ígéretüket a jótékony szeretet szolgálatára. A Katica Pékség adományaként Szent Erzsébet kenyérkéit is kiosztottuk, amelyeket Pál atya a szentmise keretében megáldott. A kenyérkéik emlékeztették a jelen lévőköt Szent Erzsébet szeretettel teli lelkiületére és híres rózsacsodára.

A Magyarok Nagyasszonya Katolikus Karitászcsoport közel száz szeretet-csomagot készített, amelyek Balatonkenesén és Balatonakarattyán a betegek, magányosok, rászorulókrészére kerülnek kiosztásra még karácsony ünnepe előtt. A szeretetnek ezen kézfelfogható jelei tegyék szebbé az ő ünnepeket is.

Advent első napján adventi koszorúkat készítettünk a balatonkenesei és balatonakarattyai hittanos gyerekekkel és szüleikkel. Szzebbnél szebb koszorúkrészültek, amelyeket Pál atya a szentmise keretében megáldott

és utána a családok a megáldott koszorúkrész mellett mondhatták már el a közös esti imát.

Advent első vasárnapján a balatonkenesei és balatonakarattyai hittanosok szép adventi műsorral készültek a városi adventi koszorú első gyertyájának meggyújtására, és Pál atya beszédében az advent lelki szépségéről szözl a jelenlévő emberekhez.

Szent Miklós követe sem maradhatott el! Több, mint száz Mikulás csomagot osztottunk ki egy bensőséges Szent Miklós ünnepség alkalmával a balatonkenesei és balatonakarattyai gyerekek számára.

A programok szervezésében külön köszönet Balatonakarattya Község Önkormányzatának és Balatonkenese Város Önkormányzatában az anyagi támogatásért, a Magyarok Nagyasszonya Katolikus Karitászcsoport támogatásáért és Teréz és Erzsébet nővérnek a szervezésért. Isten áldja meg mindenki áldozatos szeretet!

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR JÁSD UTCÁIN

Magyarok Nagyasszonya főünnepén, október 8-án vasárnap délután immár negyedik alkalommal rendezték meg Jásdon az Élő rózsafüzér áhítatot. A jási hívek mellett Zirzről, Lókútról, Bakonynánáról, Szápárról, Dudarról, Csetényből, jöttek zarándok, hogy együtt imádkozzanak mennyei Édesanyánkhoz ezen a szép ünnepen.

A szentmisét Primász Gábor Róbert ciszterci plébános meghívására Dékány Árpád Sixtus ciszterci apát úr celebrálta, Horváth Lajos plébános és Imrefi Mór plébános urakkal.

A szentmise után a több, mint háromszáz zarándok útnak indult a jási Szentkút kegyszobrárt kísérve a faluban rózsafüzért imádkozva. Közben Dékány Árpád Sixtus elmékedésével kísértén imádkoztak, hogy a felajánlott szándékok a Szűzanya közbenjárásával eljussanak Szent Fiához, Jézus Krisztushoz.

MICHAEL HESEMANN: Fatima titkai című könyvének bemutatója

Michael Hesemann: Fatima titkai című könyvének bemutatóját tartották szeptember 20-án a Szaléziánumban. A könyvbemutató egyben a Szent Mihály ünnepére felkészítő kilenced nyitóprogramja volt. A bemutatót Pálfalviné Ősze Judit igazgató köszöntötte a vendégeket.

Azért különösen jó kezdet, hogy a kilenced első estjén az angyalok királynéjáról hallunk, mivel jól tudjuk, a Szűz Anya-jelenéseknél Szent Mihály is többször feltűnt – hangsúlyozta Nagy Károly c. apát, kanonok, a bazilika plébánosa, aki ismertette Szent Mihály ünnepének jelentőségét, a lelki felkészülés programját, amely szeptember 29-én Szent Mihály főangyal szobrának megáldásával tetőzik.

Ezután Dr. Márfi Gyula érsek köszöntötte a megjelenteket. Kiemelte, nehéz szavakba foglalni a jelenéseket, ám minden kétséget kizáróan nagy dolgok történetek a portugál Fatimában, ahol Szűz Mária 1917. május 13-án, majd öt további alkalommal megjelent három pásztorgyermeknek, Ferencnek, Lúciának és Jácintának, akikre három, a huszadik század történelmét is érintő titkot bízott. A természetfeletti élményeket, halál közeli élményeket nehéz elmondani. Ők olyanok velünk szemben, mint egy ember, aki lát és egy olyan ember, aki nem: ha látom, a virágos rétet egy vak embernek nem tudom elmondani, csak sejtetni. A kötet egy olyan író munkája, aki először is hívő ember, másodsor pedig tudományos szakértséggel, alaposággal ír – hangsúlyozta a főpásztor.

A Mária-jelenések centenáriumát ünnepeelve különösen időszerű volt, hogy Michael Hesemann német történész, újságíró Fatima titkai című könyve megjelenjen, s hogy az összefoglaló jellegű mű magyar nyelven is elérhetővé váljon. Hesemann más könyve is jelent már meg a Magyar Nyugat Kiadó gondozásában – mondta dr. Gyurác Ferenc a Kiadó vezetője.

Dr. Perger Gyula püspöki referens, a szombathelyi Szily János Egyházmegyei Gyűjtemény és Látogatóközpont igazgatója, akinek kezdeményezésére és az ő szakmai lektorálásában megjelent a könyv, gondolatsorát három dátummal kezdte: 1517-ben Luther Márton azt mondta: „kell az Isten, kell a Jézus Krisztus, de nem kell az Egyház.” Pontosan 200 év múlva 1717-ben megalakult az első szabad kőműves páholy, ahol azt mondták: „kell az Isten, de nem kell a Jézus Krisztus, nem kell az Egyház”. Pontosan 200 év múlva 1917-ben Oroszországban összeült az első ateista kongresszus ahol kijelentették, hogy „nem kell az Isten, nem kell a Jézus Krisztus és nem kell az Egyház.” Mit csinált Isten 1917-ben? Nem ölte tett kézzel hallgatója, hogy nem kell Egyház, Isten, Jézus, hanem elküldte az ő legszentebb anyját, 1917. május 13-án. Megnyílt, az ég Fatimában, 6 egymást követő alkalommal megjelent 3 pásztorgyermeknek.

A püspöki referens, aki a könyv szakmai rektora és a magyar vonatkozásokkal teli utószónak szerzője is egyben végezetül köszönetét fejezte ki a Kiadónak, majd Laki Ferencnek, aki plébániája híve és a könyv fordítója. A fordító a könyvben illusztrációként megjelent képek levétítésével hozta közelebb a megjelent hallgatósághoz Fatima üzenetét. Hangsúlyozta, hogy nemcsak a jelenések, hanem ezek történelmi háttere is kidolgozásra került a könyvben. A kis látnokgyermek, Jácinta, Ferenc és Lúcia életútjának bemutatása valamint a titkok, különösen a 2000-ben feltárt harmadik titok történetét is megismertette az előadó a résztvevőkkel. Fatima profetikus küldetése, ahogy XVI. Benedek pápa fogalmazott nem ért még véget, ezért a fordító is gondolatait a 2017-én május 13-án a szíriai Aleppóban történt reményt sugárzó esemény üzenetével zárta, amikor felajánlották a Fatimából kapott Szűzanya szobor jelenlétében a várost a Fatimai Boldogságos Szűz Máriának: „Tudassátok az egész világgal, hogy a gonosz nem győzedelmeskedhet, ÁLTATATOSSÁGUNK és reményünk le fogja győzni a gonoszt!”

A könyvbemutató után alkalom nyílt személyes beszélgetésre és dedikálásra is.

A kötet megvásárolható a Szaléziánium könyvesboltjában.

„SZENT LÁSZLÓ NYOMÁBAN”

A Szent László trónra lépésének 940., szenté avatásának 825. évfordulója alkalmából meghirdetett emlékvé keretében október 1. és 31. között ismét megrendezésre került a Katolikus Kulturális Hetek programsorozat, amelynek ideji mottója: “Szent László nyomában”.

Az eseménysorozathoz kapcsolódóan a Szaléziánium Szent László alakjához kapcsolódó pályázatot hirdetett. Céljuk volt, hogy közelebb hozzák a gyerekekhez Szent László személyét, felhívni a figyelmüket a kiemelkedő Árpád-házi uralkodó ma is aktuális példájára.

A pályázat díjátadójára október 20-án, pénteken került sor a Szaléziánumban.

A pályázatok elbírálásánál a készítő életkorát figyelembe véve első sorban a kreativitását, a pályamű kidolgozottságát és technikai színvonalát értékeltük, de természetesen a tehetségre is hangsúlyt fektettünk – mondta el Pálfalviné Ősze Judit a Szaléziánium igazgatója.

Márfi Gyula érsek köszöntő gondolataiban Szent László királyunkról beszélt, erényeinek ismertetése kapcsán kiemelte, László bátor ember volt, aki a csatákat nem hátulról irányította, hanem előről és emellett mégis nagyon szerény és alázatos volt.

„NAGYSZÜLŐI HAGYATÉK” kiállításmegnyitó a Szaléziánumban

A Szaléziánum legújabb kiállításán egy budapesti orvos-házaspár hagyatékát tekinthetik meg az érdeklődők. Mária Terézia korabeli bútorok, Czöbel Béla, Nagy István, Egry József és mások festményeiből, herendi és más porcelántárgyak, Kovács Margit kerámiák és egyéb különlegességek várnak a látogatókra.

A tárlat szeptember 23-i megnyitóján köszöntőt mondott dr. Márfi Gyula érsek köszönetét fejezte ki a hagyaték örökösének, Horváth Bencének, aki nagyszülei gyűjteményét a Szaléziánumra bízta, biztosítva, hogy sokan örömeiket lelhessék a műtárgyak megcsodálásában. Beszédében a főpásztor Jézus szavait idézte: A lámpást sem azért gyűjtjük meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban (Mt 5,15).

A kiállítást Némedi Lajos alpolgármester nyitotta meg, aki Veszprém városa nevében megköszönte az értékeket, amelyeket ide elhoztak. Hangsúlyozta, hogy a Veszprém és a környék lakosságára jellemző, hogy művészszerető, művészetpártoló, művészetet értő és kereső emberek alkotják ezt a közösséget.

A család részéről Horváth Bence mesélt nagyszüleiéről, hogy kik voltak, honnan jöttek azok az emberek, akik ma ezt a gyűjteményt köszönhetjük. A nagyszülei, de ugyanúgy szülei és én magam is – afféle „finom-lelkű” emberek lévén rajongtak a művészetért, a nagyszerű festményekért, kézműves remekéért. Tudatosan tervezték az életüket, így tehát a szépséget összekötötték annak hasznosságával és amikor úgy alakult, hogy megengedhették azt maguknak, szert tettek egy-egy festményre, porcelánra, más egyéb műtárgyra. Szeretném örökségüket méltó módon, a nagyközönség számára is bemutatni – mondta Horváth Bence.

Pálfalviné Ősze Judit igazgató olvasta fel Dohnál Szonja művészettörténeti írását, melyben az itt kiállított alkotásokat mutatta be. Kiemelte, hogy ez a csodálatos kollekción, kifinomult ízlésvilágról tanúskodik. Nagy odafigyeléssel összegyűjtött festmények, porcelá-

nok, üvegek, bútorok együttese; egy külön világba csöppenhetünk, amikor a terembe lépünk. A képzőművészet és iparművészet területéről válogatott igazi remekművekkel ismerkedhet meg a közönség. Ez különösen értékelendő akkor, ha a gyűjtők nem szakemberek (mint jelen esetben is), pusztán kedvtelésből és saját gyönyörködtetésükre vásárolnak műtárgyakat, szem előtt tartva azok művészi, esztétikai értékét. Az alkotók között vannak az egy időben (1883) született Kosuth-díjas Egry József és Czöbel Béla, valamint Mednyánszky László, Ámos Imre, Nagy István, Kovács Margit – csak, hogy néhány nevet emeljünk ki a gyűjteményből – szép palettáját adják a 19. század második fele, 20. század első fele magyar képzőművészetének.

A kiállítás megnyitón közreműködött Molnár Péter klarinétművész. A kiállítás megtekinthető kedd-szombatig a Szaléziánumban.

SZENT MIHÁLY ÜNNEPÉHEZ KÖZELEDVE KÉT ÚJ KIÁLLÍTÁST NYITOTTAK MEG A SZALÉZIÁNUMBAN

Az eredeti terv az volt, hogy a Mihály búcsúhoz kapcsolódva a Szent Mihály Bazilika harangjait mutassuk be a nagyközönségnek, köztük az „Öreg Mihályt”, később ehhez egy újabb kiállítás is csatlakozott, így ma egy helyett rögtön két új kiállítást mutatunk be – mondta Pálfalviné Ősze Judit, a Szaléziánum igazgatója szeptember 24-én, vasárnap.

A kiállításokat Nagy Károly c. apát, kanonok, a Bazilika plébánosa nyitotta meg. Elmondta, nagyon örül a Bazilika harangjait bemutató kiállításnak, így a Székesegyház látogatói elől elzárt kincseit kicsit közelebb hozhatjuk a veszprémi hívekhez és nem utolsósorban a Veszprémbe látogató turisták is jobban megismerhetik fontos értékeinket. Hangsúlyozta, hogy minden harangnak más és más a funkciója, de minden harang legfontosabb feladata, hogy az Úr dicsőségére hívja fel az emberek figyelmét.

A „meglepetés” kiállítást pedig Madarassy István ötvös- szobrászművész alkotásaiból nyitották meg. Az Ő munkája Szent Mihály arkanynak a szobra, melynek megáldására szeptember 29-én 16 órakor került sor az Óváros téren. A Szaléziánumban kiállított vörösréz szobrokat Firenzéből, Nagyváradról és Rómából hozták haza, köztük felismerhetjük Szent Margit, Szent Kristóf, Szalézi Szent Ferenc alakját, de láthatnak itt az érdeklődők Noé bárkáját vagy az utolsó vacsora egyedi ábrázolását.

ÚJ KÖNYVEK A VESZPRÉMI EGYHÁZMEGYE ELMÚLT ÉVSZÁZADAIRÓL

Az eseményen, melynek házigazdája a Kubinyi András Történelem Műhely volt, négy, a Veszprémi Egyházmegye utóbbi három száz évének történetéhez kapcsolódó kötetet mutattak be.

Az első ismertetett munka Hermann István A veszprémi egyházmegye igazgatása a 18. században című kötete volt. A könyvet Mihalik Béla méltatta. Megjegyezte, a kötet hiánypótló munka, amely az újjászerveződő egyházmegye életébe nyújt betekintést. Hermann István kutatása két területre fókuszál: a területi alapú egyházszervezet kialakítására, valamint az egyházmegyei elitre. E két téma egyúttal ki is jelöli a könyv két részét.

A területi alapú egyházszervezet kialakításánál a könyv méltatója fontosnak ítélte bemutatni a plébániák újjászervezését. A folyamat eltérő intenzitással folyt. A 18. század első harmadában a plébániaalapítás üteme magas volt, amelyet nem tudott követni a papképzés. Újabb lendületet vett a plébániák alapításának folyamata az 1740–1750-es években, melynek ösztönzője Padányi Bíró Márton püspök volt. A század második felében, főleg az 1760-as éveket követően a plébániák szerkezete megszilárdult az egyházmegyében. Hermann István munkája rámutat arra is, hogy a plébánia-filia kapcsolat szintén módosulásokon esett át a 18. század során. A kötetben található adattár a további kutatások kiindulási pontjává válhat.

Az ismertetés az egyházi elit bemutatásával folytatódott. Az esperesek – amint arra a szerző rámutat – vizitációikkal a püspök kommunikációs csatornáját alkották, feladatuk volt a templomok ereklyéinek, zászlóinak, valamint az útmenti kereszteknek a megáldása. A püspöki cím Padányi Bíró Márton személyén keresztül kerül bemutatásra a kötetben, és a káptalan sem kerüli el a szerző figyelmét.

Mihalik Béla zárásként rámutatott: a kötet kijelölte a kutatás további irányát; a többi püspökség esetében is fontos, hogy hasonló kutatásokon alapuló kötetek szülessenek, melyek megalapozhatják a későbbi összehasonlító munkát az egyes egyházmegyék között.

A második mű az Egyházmegyei zsinatok és tanácskozások Veszprémben című kötet volt, mely az MTA BTK Történettudományi Intézet gondozásában jelent meg. Karlinszky Balázs a kötet ismertetés előtt bemutatta a 2011 és 2017 között az Országos Ku-

tatási Alapprogram (OTKA) támogatásával működő kutatócsoport munkáját, amely kutatásának céljaul az eddig még kiadatlan egyházmegyei szinódusok forrásanyagát tűzte ki.

Karlinszky a kötetről szólva kiemelte, hogy az a veszprémi egyházmegyében a 19–20. század folyamán megtartott synodusok és ahhoz kapcsolódó iratok anyagait (zsinati meghívók, tanácskozások, határozatok) dolgozza fel. A 19. században két alkalommal került sor synodusra: 1822-ben, majd 1848-ban. Az új kánonjogi kódex (Corpus Iuris Canonici) 1917-es megjelenését követően az egyházmegye papsága 1923-ban és 1934-ben ült össze zsinatra. A tárgyalt időszak utolsó zsinatára 1996-ban került sor. Karlinszky Balázs a munka forráskiadványi voltát hangsúlyozta, amely megalapozza a későbbi egyházkormányzati kutatásokat.

Ezt követően a „Nehéz időkben dönteni kell” – A veszprémi püspökség a második világháború idején című kötetrel folytatódott a bemutatás. A kiadványt Kálmán Peregrin OFM ismertette. Elismerően beszélt a munkáról, amely szerinte alapja és kiindulópontja lehet az egyházmegye II. világháború alatti története kutatásának. A könyv nagy érdemének tekintette a ferences szerzetes, hogy nemcsak a veszprémi egyházmegyére fókuszál, hanem betekintést nyújt a leányegyházmege II. világháború alatti történetébe is.

Kálmán Peregrin az elismerő szavak mellett ugyanakkor hangot adott hiányérzetének is: szívesen olvasta volna a tanulmányok mellett a háborús áldozatokról szóló összegzést, mely(ek)ben az egyéni történetek szólalhattak volna meg. Emellett a kötet erős hiányságának jelölte meg a név-, hely-, és tárgymutató hiányát. Ezek nélkülözése véleménye szerint megnehezíti a tudományos munkát.

Az eseményen a „Rendületlenül a romok között” – A veszprémi egyházmegye 1945 és 1972 között című művet mutatták be utolsónak. A tizenhat tanulmányt felvonultató kötetet M. Kiss Sándor méltatta. Ismertetésében arra hívta fel a figyelmet, hogy a kitűnő munka jó láttelepet nyújt, ha behelyezzük azt a politika- és társadalomtörténetbe. M. Kiss két tanulmányt emelt ki, amelyekkel azt igyekezett bizonyítani, hogy a párt részéről az Egyházzal szemben fennálló cinizmus az 1956-os forradalom előtt és után egyaránt megvolt.

A könyvbemutatón az alábbi művek kerültek méltatásra:

HERMANN István: A veszprémi egyházmegye igazgatása a 18. században., 1700-1777., Veszprém (MNL Veszprém Megyei Levéltár – Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltár), 2015., 353. p.

Egyházmegyei zsinatok és tanácskozások Veszprémben. Szerk.: GÁRDONYI Máté, Budapest (MTA BTK TTI), 2016., 360. p.

„Nehéz időkben dönteni kell” – A veszprémi püspökség a második világháború idején. A Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán 2015. augusztus 26-án rendezett konferencia előadásai. Szerk.: KARLINSZKY Balázs – VARGA Tibor László, Veszprém (Veszprémi Főegyházmegye), 2016., 253. p.

„Rendületlenül a romok között” – A veszprémi egyházmegye 1945 és 1972 között. A Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán 2016. augusztus 24–25-én rendezett konferencia előadásai. Szerk.: KARLINSZKY Balázs – VARGA Tibor László, Veszprém (Veszprémi Főegyházmegyei Levéltár), 2017.

ZSINATOK A VESZPRÉMI EGYHÁZMEGYÉBEN könyvbemutató

A veszprémi egyházmegyében a 19–20. században tartott zsinatok és egyházmegyei tanácskozások forrásanyagát közreadó kötet bemutatójára került sor Veszprémben, a Szaléziánus épületében szeptember 29-én.

A veszprémi egyházmegye védőszentje, Szent Mihály arkangyal ünnepén, szeptember 29-én mutatták be az MTA BTK Történettudományi Intézet gondozásában megjelent Egyházmegyei zsinatok és tanácskozások Veszprémben című kötetet, amelyet Gárdonyi Máté főiskolai tanár, balatonkiliti plébános állított össze és látott el tudományos igényű bevezetővel.

A kötet az utóbbi két évszázadban az egyházmegyében megtartott szinódusok anyagát tartalmazza. A veszprémi püspökség területén középkori előzmények után előbb 1822-ben, majd az 1848-ban végül elnőtt nemzeti zsinatok előkészítése kapcsán került sor egyházmegyei szintű tanácskozásokra. Az első világháború végén megjelent új kánonjogi kódex rendelkezései értelmében előbb 1923-ban, majd a gazdasági világválság miatt az előírt tíz év helyett csak tizenegy esztendővel később, 1934-ben került sor szinódus tartására. A 20. század végi rendszerváltást, majd az egyházmegye felosztását és érseki rangra emelését követően, II. János Pál pápa útmutatása alapján 1996-ban került sor az eddigi utolsó zsinat összehívására.

A 2011–2017 között Országos Tudományos Kutatási Alapprogram (OTKA) támogatásával működött egyháztörténeti kutatócsoport ez alkalomból bemutató veszprémi kötetét mellett több egyházmegye zsinatainak anyagát is közreadta, összesen 15 kötetben. A kutatócsoport vezető történelmi Adriányi Gábor veszprémi egyházmegyei pásztor, felsőörsi prépost, nyugalmazott egyetemi tanár, és Balogh Margit, a Történettudományi Intézet tudomány főmunkatársa voltak, akik az egyes hazai egyházmegyék elismert kutatóit kérték fel az egyháztörténeti tanácskozások írott anyagának feldolgozására.

A könyvbemutatót Érsek Atya távollétében Dr. Takáts István irodagazgató köszöntötte a megjelenteket. Ezt követően Balogh Margit adott áttekintést a kutatócsoport elvégzett munkájáról, majd Adriányi Gábor ismertette a kötetet, kiemelve, hogy a zsinati határozatok mindig valamely korjelenségekre adott válaszok voltak, és felhívta a figyelmet arra, hogy számos, a zsinatokon tárgyalt probléma ma is létezik és megválaszolásra vár.

dr. Karlinszky Balázs
igazgató

Veszprémi Főegyházmegyei Levéltár

IFJÚSÁGSEGÍTÉS ÉRTÉKKÖZVETÍTÉSSEL TÉMAKÖRBE SZERVEZETT SZAKMAI NAPOT A VESZPRÉMI ÉRSEKI HITTUDOMÁNYI FŐISKOLA

A szakmai nap keretében Takáts István kancellár nyitotta meg az „Az én templomom” című vándorkiállítását. Az érseki kancellár úgy fogalmazott: kell, hogy az életünkben legyen egy megszentelt terület, ahol a szívünket felemelhetjük Istenhez. Varga István rektor megnyitójában azt mondta: a szakmai napot minden évben más témában rendezik. Tavaly az idősekről, az öregedéssel kapcsolatban tartottak előadásokat, idén pedig a fiatalokról.

A szakmai napon a résztvevők a kamaszkorról, a kamaszok meggyőződéseiről, a családi életre nevelésről, a párkapcsolat értékének közvetítéséről hallgattak előadásokat.

KERESZTÉNY MŰVÉSZET, VAGY MODERN MŰVÉSZET?

Ezt a gondolatébresztő címet adta dr. Somogyi Győző a KÉSZ veszprémi csoportjának szervezésében tartott előadásának december elsején.

A 75 éves, nemzetközi viszonylatban is elismert, rendkívül sokoldalú és nagy műveltségű művész az életpályáján átvéve adta meg a választ erre az általa feltett kérdésre.

Somogyi Győző meggyőződése, hogy Isten számára alkot, így nem érintik kellemetlenül a bírálókat.

„AZ ISTENI KEGYELEM VÉGTELEN” Belarusz nunciusa mutatott be szentmisét Várpalotán

Msrg Dr. Pintér Gábor velebudói címzetes érsek, az Apostoli Szent-szék fehéroroszországi apostoli nunciusa mutatott be szentmisét október 15-én Várpalotán. A Fodor Balázs plébános meghívására érkezett vendég elmondta, immár 32 esztendeje vendégeskedik újra meg újra Várpalotán, de most először van itt érsekként. A Fatimai jelenés 100. évfordulója alkalmából kérték a Szűzanya oltalmát a szentmisén, melyet együtt mutatott be Fodor Balázs plébánossal és Tóth Gábor Norbert káplánnal.

Az Isteni kegyelem végtelen, melyben elhalmoz bennünket ajándékaival napról napra – hangsúlyozta a nunciusz a szentmise kezdetén, miután a helybeli iskolások verssel köszöntötték Őt és a Szűzanyát. A Fatimai jelenések centenáriuma alkalmából figyelmeztetett bennünket: Soha nem szabad elfelejteni hálát adni. Isten öröme hív, boldogságra teremtett bennünket. Ezt az örömet meg kell élnünk önmagunkban és a közösségben egyaránt. Az üzenetet, melyet a Szűzanya közvetített az egész emberiség számára, miszerint az ateista diktatúra véget ér a világban és az egyház újjászületik. Ez a csoda a szemünk láttára megtörtént, mert az emberek kitartottak, hála a Fatimai üzenetnek. Isten nem feledkezik meg rólunk, nem hagy minket elveszni, ha mi hívek hittel, szeretettel, odafigyeléssel követjük az Ő akaratát, szándékát – mondta Pintér Gábor.

Szentbeszédében Jézus egyik példabeszédére hivatkozott, melyben a szabadság problémáját veti fel: Isten a saját szabadságát a közösség kialakítására használja. Azért ajándékozhat meg bennünket a szabadsággal – a meghívás elfogadásának vagy elutasításának szabadságával -, mert Ő maga teljes szabadságban él. A mi szabadságunk az Atya, Fiú, Szentlélek teljes önátadására épül. Isten maga a közösség, melynek tartalma a szeretet és a szabadság. Isten teljes valóját nekünk ajándékozza szabadon.

Meghívásában arra kér bennünket, hogy legyünk vele. Mi meghívottak szabadon dönthetünk! Az Egyház vonzó, befogadó közösség aki hívogat és kell tudjon mindig mit adni a közösségnek. Krisztust kínálja föl, teszi Őt élénk minden vasárnap – mondta a nunciusz. Homíliáját egy Assisi Szent Ferenc idézettel zárta „Szívleld meg ó ember, hogy mekkora kitüntetésben részesített téged az Úristen, midőn saját fiának test szerinti képe és lélek szerinti hasonlatosságára teremtett és alkotott!”

A szentmise végén az apostoli nunciusz az egyházközséget és a város lakóit felajánlotta a Szűzanya oltalmába.

SZENT LUKÁCS ÜNNEP HÉVÍZEN

Szent Lukács ünnepén, október 18-án ünnepelte fennállásának 15 évfordulóját a Szent Lukács Idősek Otthona Hévízen. Az intézményben minden évben közösen ünnepelnek az otthon lakói és dolgozói a fenntartó Veszprémi Főegyházmege képviselőivel.

Az ünnepi szentmisét Márfi Gyula érsek mutatta be az Idősek Otthonában található kápolnában, Mail József apáttal, Kiss László hévízi plébánossal, Szalontai István káplánnal és Fodor János keszthelyi plébánossal. Szentbeszédében érsek úr kiemelte, hogy Szent Lukács evangéliuma hangsúlyosan az örömről és boldogságról szól, amit a mai emberek szinte észre sem vesznek, vagy rosszul értelmezik tanításait. Meg

kell próbálnunk Szent Lukács közbenjárását is kérve valamennyire kilépünk a negatív szemléletből, meg kell tanulnunk mikor kell sírni és siratni, de ugyanakkor pedig tanuljunk meg örülni.

Az intézmény fennállásának 15. évfordulóján a szentmise utáni ünnepségen első alkalommal került átadásra a Szent Lukács emlékplakett, melyet Dallos Rita igazgató adott át olyan személyeknek, akik áldozatos munkájukkal sokat tettek és tesznek az intézmény sikeres működéséért. Emlékéremben részesült dr. Mail József apát, gazdasági helynök magas színvonalú vezetői tevékenységéért, töretlen, és önzetlen segítőkész munkájáért, Klaus Blos, a Teuton Lovagrend nagymestere erőn felül nyújtott segítőkész karitatív tevékenységéért, Kiss László esperes hévízi plébános az idősek otthona lelki igazgatásáért, az aktív hitélet megvalósításáért, közösségépítő és formáló lelkiismeretes munkájáért, Csonka Attila Miklós az idősek otthonában végzett kimagasló aktivitásáért, magas színvonalú szakmai munkájáért és Keppli József, aki a lakók és dolgozók irányába 15 éve töretlenül, segítőkész magatartásával színesíti az otthon életét.

Az ünnepség végén Meleg Sándor Máté, a veszprémi Boldog Gizella Szeminárium papnövendéke kiállításának megnyitójával folytatódott, melyet Pálfalviné Ósze Judit, a Szalézianum Érsekségi Turisztikai Központ igazgatója nyitott meg. Beszédében ismertette Máté életútját, majd pedig bemutatta képeit, festészetének technikáját. Mátéből sugárzik az Isten-, ember-, és a természetszeretet, ez tükröződik a festményein is mindannyiunk örömeire. – mondta az igazgató asszony.

Meleg Sándor Máté megköszönte a lehetőséget, hogy bemutathatta alkotásait, és elmondta, hogy festményeken keresztül is a szeretetet szeretné közvetíteni. A képek megtekintése után lehetőség volt személyesen is beszélgetni az alkotó papnövendékekkel.

FATIMÁBAN JÁRT MÁRFI GYULA ÉRSEK

1917-ben, a Cova da Irina nevű helyen a Szűzanya megjelent 3 pásztorgyermeknek. A déli imádság után kövekből kis házat kezdtek el építeni azon a helyen, ahol ma a bazilika áll. Hirtelen nagy fényt láttak, aztán egy hölgyet a kezében rózsafüzérrel, aki arra kérte a gyermekeket, hogy 5 egymást követő hónap 13. napján ugyanabban az órában jöjjenek el ugyanide. Így is lett, a Szűzanya ötször eljött hozzájuk. Az utolsó jelenéskor, október 13-án, kb. 70.000 ember volt jelen, amikor a Nap egy ezüstkoronghoz vált hasonlóvá, a saját tengelye körül forgott, mint egy tűzkerék, majd úgy tűnt, mintha a földre zuhanna...

A jelenések 100. évfordulóján Márfi Gyula érsek is elfogadta a Makrovilág utazási iroda meghívását és Kiss László hévízi és Bedy Imre ugodi plébánossal és más egyházmegyes atyákkal kelt útra október elején. Fatimában felkeresték a gyermekekhez kapcsolódó valamennyi helyszínt, imádkoztak Ferenc és Jácinta sírjánál, részt vettek a közös imádságokban, a körmeneten. Október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén három magyar zarándokcsoport ünnepelte együtt a szentmisét, melynek a főcelebránsa Márfi Gyula érsek volt. A zarándokok az itt töltött pár napban több más portugáliai látnivalót is felkerestek, ellátogattak köztük pl. Lisszabonban a Szent Antal Székesegyházba is.

SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT

Két csoportban mintegy százan zarándokoltak a veszprémi Szent Mihály Bazilika plébánia szervezésében, Nagy Károly apát, kanonok, plébános lelki vezetésével a Szentföldre október végén. Az első csoportot Primász Gábor Róbert nagyesztergári és Horváth Lajos bakonyánai plébános is elkísérte, míg a második csoport lelkivezetésében Felker Zsolt káplán és Lancendorfer István kelenvölgyi plébános is részt vállalt. Az út első felében Názáretből kiindulva bejárták a Genezáreti-tó környékét: a Nyolc boldogság hegyén a Hegyi Beszéd templomát, jártak Tabghaban, a csodálatos kenyér- és halszaporítás helyszínén. Péter primátusának templománál megemlékeztek a tanítványok előtt megjelenő Jézusról. Csónakáztak a Genezáreti tavon, felkeresték a Jordánnál a keresztelés helyszínét. Felkeresték a Kánai Menyegző templomát. Názá-

retben az Angyali Üdvözet templomát, amely a barlangot és Mária házát rejtí. Ellátogattak Akkoba, ahol a keresztes lovagok várát tekintették meg, majd a Karmel hegyén, a Stella Maris kolostorban, Illés próféta barlangja felett vettek részt szentmisén. Názáretből délre indulva a zarándokok a Tábor hegyét érintve indultak Betlehembe. Közben a világ legrégebb lakott településén, Jerikóban is megálltak, s innen érkeztek Jeruzsálembe. Itt a Szent Sír templomban emlékeztek meg Jézus kereszt-haláláról, majd feltámadásáról. Jártak az Olajfák hegyén, a Getsemani kertben, az Utolsó Vacsora helyszínén, és végül a siratófalnál imádkoztak. Betlehemben felkeresték a kereszténység egyik legszentebb helyét: Jézus születésének helyszínét a Születés Bazilikájában. Az utazás Holt-tengeri fürdőzéssel zárult.

FOGOLYKIVÁLTÓ BOLDOGASSZONY BÚCSÚ

Szeptember utolsó vasárnapjára esik Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe, amit a török idők óta tartanak Búcsúszentlászlón és környékén. Története szerint Bécs török uralom alóli felszabadítása után, szeptember 24-én, a visszavonuló török sereg 3200 foglyot vitt magával, akik csodás módon szabadultak meg. Búcsúszentlászlón ferences rendház működött évszázadokon át, de a rendszerváltás után visszatért ferencesek közel másfél évtizede adták át a plébániát a Veszprémi Főegyházmegyének.

Az elmúlt vasárnap a nemrégiben kinevezett új plébános Tódor Szabolcs meghívására az ünnepi búcsúi szentmise szónoka Madasery Benyin Sebastian verbita szerzetes volt. A templomkertben a szentmisét velük együtt mutatták be a környék plébánosai is – így Szeghy Csaba nemesapáti és Furján Gellért Zalaegerszeg-Császboszok plébánosa is – akik híveikkel együtt zárandokoltak el a Főegyházmege e fontos zárandokhelyére. A szentmisén közreműködött a Magyar Honvédség Légierő Zenekara Veszprémből.

A Devecser és Kolontár között található Szentkútnál szeptember 24-én több százan gyűltek össze a Fogolykiváltó Boldogasszony-napi búcsúra. A szentmisét együtt mutatta be Nagy Lénárd Sándor Richárd O.Cist atya – aki szeptember 1-je óta Devecser plébániai kormányzója – Szijártó László esperes, pápai plébánossal – aki immár 18. alkalommal vett részt a szentmisén – és Megyesi Ferenc káplánnal.

A veszprémi Regina Mundi Egyházközség egy csoportja 2017. szeptember 30-án Mátraverebély-Szentkútra zárandokolt Stadler László Dezső plébános vezetésével.

Idén Zalakomár adott otthont szeptember 30-án a Teréz miszió tizedik országos találkozásának. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Márfi Gyula érsek volt. A Lisieux-i Szent Teréz nevét viselő imamozgalom tagjai azt vállalják, hogy egész életükben mindennap imádkoznak egy papért.

Az alsóörsi és szentkirályszabadjai hittanosok és kísérőik andocsi zárandoklaton vettek részt 2017. október 14-én.

Nagy József plébánost köszöntötték október közepén Sümegen, 70. születésnapja alkalmából. Az ünnepi hálaadó szentmisén Mail József apát, gazdasági helynök adta át Márfi Gyula érsek üzenetét, melyben kinevezte a 6. kanonoki stallumba tényleges kanonoknak a plébánost. Az ünnepi szónok Reisz Pál sümegei ferences volt.

A zalacsányi templomban 2017. nov. 29-én emlékeztek meg ft. Csekő János volt zalacsányi plébános halálának 20. évfordulójára. Tisztelői gravírozott márványtáblát készítettek emlékére, aki 24 évig volt lelkipásztoruk, akinek holttestét Balatonkilitében helyezték örök nyugalomra. A szentmise főcelebránsa Major István plébános meghívására Szerenka Miklós általános érseki helynök úr volt.

Márfi Gyula érsek mondott szentbeszédet Czár Péter káptalantóti plébános ezüstmiséjén október 4-én Kékkúton.

Ünnepi szentmisét tartottak az ezredéves paloznaki templomban, ahol 70. születésnapján köszöntötték vitéz Ajtós József László prépost, esperes, plébánost, a környék polgármesterei és a hívek. A szentmisén Nagy Károly apát, kanonok - akivel 48 éve barátok -tartotta az elmélkedést és méltatta Ajtós prépost atya munkásságát. Ott voltak a paptestvérek, akik tudtak időt szakítani, és meglepetésként a Premontreai Rendtől, a mindig oly kedves tanítvány, Hancz Gábor Tamás atya is. Az ünnep fényét a Paloznaki Kórus szereplése emelte.

2017. november 12-én, a Szűzanya fatimai jelenésének évfordulójára megemlékezve megújultak, megszépültek a nagykapornaki templom több mint száz éves padjai. A felújítási munkálatok költségeit a településhez szorosan kötődő Hajas Zoltán és családja teljes egészében magára vállalta. A felújított padok, térdeplő zsámolyok, ajtók, felolvasó állványok, a szembemiséző oltár otthonosabbá teszik az Isten házát. Az ő dicsőségét hirdetik ma is a későbbi nemzedékeknek, mindazoknak, akik akár hívőként, akár turistaként betérnek a templomba.

SZENT MÁRTON-NAPI SZAVALÓ- ÉS RAJZVERSENY A PADÁNYIBAN

A Padányi Katolikus Iskolában november 11-én, szombaton rendezték meg a hagyományos Főegyházmegyei szavaló- és rajzversenyt Szent Márton ünnepéhez kapcsolódva, az iskola névadó püspökére, Padányi Bíró Mártonra is emlékezve. Az esemény megnyitóján Szabó László Miklós igazgató hangsúlyozta, hogy mindenki nyertes, aki részt vesz ezen a megmérettetésen, hiszen iskolája legjobbjaként lehet jelen ezen az alkalmon. A főegyházmegyei szavaló- és rajzversenyt dr. Márfi Gyula veszprémi érsek nyitotta meg a versenyzők népes (15 iskola – 85 tanulója) csoportját köszöntve. Érsek úr beszédében kiemelte, hogy az Istenes versek olvasása, szavalása – a szentbeszédekben is – közelebb tudnak vinni minket Istenhez és szebbé teszik életünket.

A szavalóversenyen 3 kategóriában (3.-4.oszt., 5-6.oszt., 7-13. évf.)értékeltek az elhangzott szavalatokat.

Az idei verseny kötelező témája az alsós diákoknak (3.-4. o., 5.-6.o.) – a család volt, a 7-13. évfolyamos versenyzőké pedig az Istenes versek voltak. Minden versenyző készült második verssel is, ami sza-

badon választott volt. A versenyzők kedvenc versükhöz is igényes és sokszínű verseket választottak, így színesítették, gazdagították önmagukat és hallgatóságukat.

A rajzverseny hagyományosan az iskola falain belül kezdődött, és az alkotások elkészítésére minden diáknak 120 perc állt rendelkezésére. Az idei kötelező téma kapcsolódott a Szent László évhez, így Szent László legendáiból meríthettek az ifjú alkotók.

1. FŐEGYHÁZMEGYEI SZAVALÓ- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY 2017 EREDMÉNYEI

Alsó tagozat:

1. Szakács Boglárka (Tarczy, Pápa)
2. Reményi Réka (Tarczy, Pápa), Barna Alexandra (Kossuth, Veszprém)
3. Horváth György Botond (Padányi), Madarász Dániel (Szilágyi, Vp.)

5-6. évf.

1. Edvy Levente 5.A (Padányi)
2. Gelencsér Ábel 6. évf. (Szilágyi, Vp.)
3. Sólyomvári Erik 5. évf. (Radnóti, Balatonfüred)

7-10. évf.

1. Körmendi Bátor Benedek 8.B (Padányi), Pintér Stefánia 10.A (Padányi)
2. Kiss Kata Bernadett 8. évf. (Tarczy, Pápa)
3. Kámán Júlia 8.A (Padányi)

A zsűrit alkotó rajztanárok: Gárdonyi Anikó (Balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola és AMI), Gaál Richárd (Padányi Katolikus Iskola – Veszprém), Hegedűs Antónia (Padányi Katolikus Iskola – Veszprém), Papp Erzsébet (Padányi Katolikus Iskola – Veszprém), Valaczkai Pál (Padányi Katolikus Iskola Tótvázsonyi Tagiskolája), Marosi Diána (Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma), Sztás Péter (Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola és AMI), Nemes Dezső (Veszprémi Cholnoky Jenő Általános Iskola)

ELHUNYT TREMMEL LŐRINC NY. ESPERES, PLÉBÁNOS

A Veszprémi Főegyházmegye érseke, papsága és a rokonság fájdalommal, de a feltámadás reményében tudja, hogy Tremmel Lőrinc ny. esperes, plébános életének 87., papságának 62. évében november 21-én, kora délelőtt a zirci Szent Bernát Idősek Otthonában hosszú betegség után, szent-
ségekkel megerősítve elhunyt. Az elhunyt lekipásztor 1931. január 16-én született Dégen. Pappá szentelték 1956. június 10-én Veszprém-ben. Káplán volt Káptalanfán, Attalán és a veszprémi Szent László Plébánián. Plébánosként szolgált Bakonyjácán, és Mezőszilaszon. H. esperes volt 1975-79 között, c. esperesi címet kapott 1979-ben, ker. esperes volt 1991-94 között, c. esperesi címet kapott 1994-ben. 1979-től nyugdíjazásáig Jásdon volt plébános, oldallagosan Tés ellátásával 1982-től. Utolsó szolgálati helyén, Jásdon a mai napig nagy tisztelettel és szeretettel emlékeznek rá. 2003-tól haláláig a zirci Szent Bernát Idősek Otthonában lakott nyugdíjasként.

ELHUNYT GÓDÁNY RÓBERT,

a magyar Schönstatt családmozgalom meghatározó alakja

A Magyar Schönstatt Család a lelkeségi mozgalom hazánkban való meghonosodásában alapvető szerepet játszó Gódnay Róberttől búcsúzik, aki szeptember 19-én hunyt el. Az egykori bécsi papnövendék (1956-ban vállalt szerepe miatt disszidálnia kellett), aki laikusként fejezte be a teológiát, feleségével öt gyermeket nevelt fel. Életük szerves része lett a Schönstatt, még az alapítóval, Joseph Kentenich atyával is találkoztak, aki a mozgalom alapjait 1914-ben lefektette. 1980-ban hazateleptek, és egy Veszprém megyei kis faluban, Óbudaváron lettek új otthonra. A veszprémi püspökségen, majd az érsekségen dolgozott. Óbudaváron kezdetben a családi házuk adott otthont a mozgalom családi napjainak, itt a rendszerváltás után Róbert polgármester is volt. A szélesebb társadalmi nyilvánosság 1994-ben Pro Comitatu, 2000-ben A Családokért díjjal fejezte ki köszönetét és nagyrabecsülését számára. Az utolsó években a közösség egyre nagyobb fordulatszámával zajló életétől kissé visszahúzódva feladatot és örömet a nagycsalád, a nagyobb részét helyben élő huszonhárom unoka egyszerű és alázatos szeretetében keresett és talált.

ELSŐÁLDOZÁSOK ÉS BÉRMÁLÁSOK

Csopak

Felsőörs

Devecser

Devecser

GYERMEKKÓRUS TALÁLKOZÓ BALATONFÜZFŐN

A hagyományokhoz híven idén is megszervezték Balatonfüzfőn a Szent Imre herceg ünnepét követő gyermekkkórus találkozót november 17-én. Ebben az évben hét általános iskolából érkeztek résztvevők. A közös találkozó péntek délután egy óra körül kezdődött. A résztvevők Lapos Norbert balatonfüzfői plébániai kormányzó vezetésével, valamint Marton Béla balatonfüzfői polgármesterrel, együtt fejezték ki tiszteletüket Szent Imre herceg szobra előtt, imádkozva kérték a magyar ifjúságért égi közbenjárását, majd ezt követően elhelyezték a Szent szobránál koszorúikat. A Himnusz elnéklése után Norbert atya megáldotta a résztvevőket, majd ezt követően együtt vonultak be a füzfői Jézus Szíve plébániatemplomba, ahol a kórusok szebbnél szebb énekekkel ajándékozták meg egymást valamint a hozzátartozókat és a plébánia híveit.

LÉGZÉSFUNKCIÓS LABORT ÉS EMLÉKTÁBLÁT AVATTAK AZ AJKAI KÓRHÁZBAN

A Magyar Imre Kórházban légzésfunkciós laboratóriumot és emléktáblát avattak, utóbbit Uhl Károly, a Magyar Imre Kórház gyermekosztályának egykori alapítója és osztályvezető főorvosa tiszteletére.

A labort Fuchs Tibor atya áldotta meg.

Egyházmegyei zsinat a Hittudományi Főiskolán

1996. június 18-20. között rendezték meg Veszprémben – mintegy fél éves előkészület után – az egyházmegyei zsinatot a Hittudományi Főiskolán, amely kiemelkedő jelentőségű esemény volt az egyházmegye életében. Hasonló tanácskozást legutóbb több mint hat évtizede, 1934-ben tartottak az egyházmegyében. II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatásakor kifejezetten kérte a magyar püspöki kart, hogy tartsanak zsinatokat Isten egész Népeinek – a II. Vatikáni zsinat egyházképének szellemében: papoknak, szerzeteseknek és világi híveknek – aktív részvételével az egyház megújulása érdekében. 1994-től szerveződtek meg a zsinatok folyamatosan a magyar egyházmegyéikben, Veszprém a sorban negyediként tartotta meg tanácskozását. A három naposra tervezett fórumon 50 papi és 40 világi képviselő volt jelen, mint témafelelősök és megbízott résztvevők. A zsinat alaptörékvését jellemezte az egyházi munkatársak – papok és világiak – türelmességre intése, ami a pasztorizációban különösen követendő feladat, hiszen nem egy virágzó korszakban dolgozik az egyház, hanem több évtizedes keserves pusztítás utáni lábadozás állapotában van.

Első nap a nyitó szentmisében megemlékeztek a zsinat főszervezőjéről, a tragikus hirtelenséggel elhunyt Csoma János érseki helynökről. Majd szekcióülések keretében tanácskoztak a katolikus iskolai nevelés helyzetéről, távlatairól, az evangelizáció-

Településvezetők és lelkészek együtt imádkoztak Balatonfüzfőn

ról, a hitoktatásról, az ifjúsági pasztorációról, a világiaknak az egyházon belüli közreműködő szerepéről. Javaslat fogalmazódott arról, hogy a katolikus iskolák pedagógusai háromévenként lelki gyakorlaton vegyenek részt. Hangsúlyt kapott, hogy az egyház öröködjék a tanítás megőrzésén, ugyanakkor ne húzzon falakat maga köré, s ne taszítsa el az egyházhoz közeledni vágyókat, ne ítélje meg, ne tántorítsa el a megkereszteletlen embereket, hanem segítse őket Krisztushoz.

A következő munkanapon a „megszentelés” témaköre került a beszélgetések, viták középpontjába. Szó volt a keresztesítés, bérmálás, a bűnbocsánat, az egyházi rend és a házasság szentségéről, az Oltáriszentségről, a betegek szentségi kenetéről. A jelen-

Szendi József érsek a családokért celebrált szentmisét

lévők többsége szorgalmazta a felnőtt keresztséggel kapcsolatban előkészítő tanfolyamok bevezetését. A családpasztoráció témakörében felmerült a családközösségek kialakításának törekvése a plébániákon. A jegyesoktatási kurzusokra javasolták pszichológus, orvos, pedagógus, szociológus bevonását. Tárgyaltak a papképzés rendszeréről, kiemelve a kaposvári egyházmegyéből érkezett erdélyi és csángó – magyarul sokszor gyengén tudó – kispapok nyelvi előképzésének szükségességét.

A zsinat utolsó napján az egyházkormányzásról tanácskoztak. A papi hierarchia

rendelgetése a pásztorkodás, a lelki élet elmélyítése a hívek körében, testvéri lelkülettel, fogalmazódott meg. Krisztus ezt a papára, a püspökökre és a papokra bízta. Szó volt gazdasági témákról is, többek között elhangzott, hogy az egyházközségi képviselőtestületek sokat segíthetnek a gazdasági ügyek intézésében, szervezésében. Hangsúlyt kapott az ökumenikus kapcsolatok ápolása, továbbá a sajátos társadalmi csoportok (cigányok, nemzetiségek, peremre sodródottak, szenvedélybetegek) pasztorációjának megteremtése. Gyűrű Géza prelátnak, a tanácskozás végén hangsúlyozta: „A zsinat valójában csak ezután kezdődik el, a tervek, a megfogalmazott javaslatok életté váltásával a biznyságtévő hétköznapiakban”.

Július végén Balatonfüzfő tobruki településrészén, a 71-es főút mellett egy leendő ökumenikus kápolna helyét jelölték ki ünnepélyes keretek között. A lakossági és egyházi kezdeményezésnek az önkormányzat biztosított területet. A templomépítés mindig csodálatos dolog, hiszen az ember mindig Isten szólítására cselekszik, hangzott el az ünnepi eseményen, amelyen a település vezetői, lakosai és lelkipásztorai közösen imádkoztak a kápolna megvalósulásáért. Végül Steinbach József református, Isó Zoltán evangélikus lelkész és Polonkai József plébános megáldották a leendő kápolna helyét.

Ugyancsak júliusban, Szent Annának, az egyházmegye védőszentjének ünnepén a katolikus családok békéjéért, a családok közötti szeretetközösség megerősödéséért imádkozott és mutatott be szentmisét a székesegyházban Szendi József érsek. A szertartás után a családi ünnep a Davidikumban folytatódott a Fokoláré és a Schönstatti családmozgalom hitmélyítő tanúságtételeivel és a gyermekek számára játékos olimpiával, rajzversennyel, táncházzal. A program Sillye Jenő és barátai egyházi könnyűzenei koncertjével zárult. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

Katolikus családok napja a Davidikumban

AZ ADVENT KEZDETÉN...

Ajka

December 2-án szombaton este az ajkai Szent István Király Római Katolikus Általános Iskola 5.a osztályos tanulói vezették az adventi gyertyagyújtás első lelki készülését Ajkán, az Agórán. Bakos Frigyes esperes plébános, az iskola lelki igazgatója, gondolataival az új adventre Krisztus második eljövételére irányította a figyelmet. A város adventi koszorúján az első gyertyát Rieder András, a katolikus iskola igazgatója gyújtotta meg. A lelki készüllet ökumenikus áldásokkal ért véget ezen az estén.

Pápa

A Fő téren álló betlehemet és az adventi koszorút Mail József apát, plébános áldotta meg, s ő gyújtotta meg a szép adventi koszorú első gyertyáját is. Az alkalmon közreműködött a Nagytemplom kórusa Édes Lászlóné vezetésével, valamint a Szent István Római Katolikus Általános Iskola felső tagozatos diákjai, felkészítő tanáruk Schrei Balázs volt.

Veszprém

Az elcsendesedés, a lelki készüllet ideje a karácsonyt megelőző adventi időszak. Jézus megszületését várjuk ilyenkor – mondta Tornavölgyi Krisztián plébános az adventi koszorú első gyertyájának meggyújtásakor Veszprémben. Hangsúlyozta az advent arról is szól, hogy megkülönböztessük a fontosat a lényegtelentől. A számtalan program, a túlhajtott vásárlás ne nyomják el szívünkben a készüllet csendjét. Tornavölgyi Krisztián megáldotta az adventi koszorút, majd Némedi Lajos alpolgármesterrel közösen meggyújtották az első gyertyát.

Keszthely

„Fényre van szükségünk: eltévedtünk és igazodási pontot keresünk. Az adventi koszorú első gyertyájának meggyújtásával Krisztus, a világ világhossza felé fordulunk.”- mondta Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke Keszthelyen. Az adventi koszorú első gyertyáját Kozma Imre atya gyújtotta meg. A Máltai Szeretetszolgálat elnöke ezt megelőző beszédében arról szólt, hogy a Krisztus központú világgépet felváltotta az emberközpontú világgépet. Advent Krisztusnak, a világ világhosszának várása, s a gyertya fénye tájékozódási pont is- de feltette a kérdést, hogy valóban vár-e a világ Istenre, Jézusra? Az emberek összetartozásának, a másik igényeire való figyelés fontosságát is kiemelte.

Ányos Pál: HÁROM KIRÁLYOK NAPJÁN

Kiss Boldizsár tiszteletére

*Egek, mit szemlélek napkelet tájáról?
Három koronás fő költözik honnyárol;
Siet Sidóország anyavárosában,
Mondanád sas repül kőszál nyilásában,
Sok tevék követik megterhelt hátokkal,
Izzadnak, fehéről szájuk tajtékokkal.
Vallyon mit jelentnek e gyors jövevények?
Talám a városhoz van menni törvények?
De tovább mit látok az égnek kékségén?
Egy ragyogó csillag ballag kerekségén.
Sugarát intézi a koronás főkre,
Mint a felkelő nap bércekek s erdőkre.
Ez már a természet rendét fellyül mulja,
S az álló csillagok törvényét feldőlja.
Vagy csak kaprozása a megcsalt szemfénynek?
Ó természet, ezek benned mért történnek?
Nem! - igaz látás ez, értem már rejtekét,
Illik, hogy kihágja természet mértékjét.
Amint Betlehemből jobb felé utaznak,
Egy istálló földő fái akadoznak.*

*Födetlen tetejét hófívás takarja,
Rongyos oldalait éjszaki szél marja.
Ott fekszik emberi nemünk megváltója,
Kinek olly sok század vala sohajtója.
A jászolban reszket egy szénanyalábbbán,
Nem pedig kárpitos kevély palotában!
Szüz annya Józseffel állnak körüllette,
Üzi a hideget barmok lehelete.
Talám ezt idézi e három jövevény?
Kinek kalauzza az a szokatlan fény?
Ugy van, béleptek már, bókulva imádgják,
Olly nagy kegyelmekért az egeket áldgyák!
Tisztelik királi ajándékjaikkal,
Illetvén kis kezét édes csókjaikkal!
Örülj mármost ember ilyen változáson,
S térdet, fejet hajtsál e csudalátáson!
Kiss Boldizsár, te is jelentsd örömedet,
Ki egy szent királnak köszönöd nevedet.
De, hogy hosszas légyen buzgó vigasságod,
Élj, s azután égben légyen boldogságod!*

3. BETLEHEMI JÁSZOL KIÁLLÍTÁS

MEGTEKINTHETŐ
2018. JANUÁR 6-IG.

SZALÉZIÁNUM
VESZPRÉM, VÁR UTCA 31.

WWW.SZALEZIANUM.HU
06 88/580-528

